

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 107

Anul 51

Ediția în limba română

Comunicări și informări

26 aprilie 2008

<u>Numărul informării</u>	Cuprins	Pagina
	IV <i>Informări</i>	
	INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE ȘI ORGANELE UNIUNII EUROPENE	
	Curtea de Justiție	
2008/C 107/01	Ultima publicație a Curții de Justiție în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> JO C 92, 12.4.2008	1
	V <i>Anunțuri</i>	
	PROCEDURI JURISDICȚIONALE	
	Curtea de Justiție	
2008/C 107/02	Cauza C-398/05: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 28 februarie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Finanzgericht Düsseldorf — Germania) — AGST Draht- und Biegetechnik GmbH/Hauptzollamt Aachen (Politica comercială comună — Taxe compensatorii — Protecție împotriva practicilor de subvenționare — Regulamentul (CE) nr. 1599/1999 — Sârmă din oțel inoxidabil — Prejudiciu adus industriei comunitare — Legătură de cauzalitate)	2
2008/C 107/03	Cauza C-263/06: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 28 februarie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Corte suprema di cassazione — Italia) — Carboni e derivati Srl/Ministero dell'Economia e delle Finanze, Riunione Adriatica di Sicurtà SpA (Politica comercială comună — Protecție împotriva practicilor de dumping — Taxă antidumping — Fontă brută hematitică originară din Rusia — Decizia nr. 67/94/CECO — Stabilirea valorii în vamă în vederea aplicării unei taxe antidumping variabile — Valoarea de tranzacție — Vânzări succesive la prețuri diferite — Posibilitatea autorității vamale de a lua în considerare prețul unei vânzări de mărfuri anterioare celei pe baza căreia a fost făcută declarația vamală)	2

RO

2008/C 107/04	Cauze conexe C-287/06-C-292/06: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 6 martie 2008 (cereri de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulate de Verwaltungsgericht Köln — Germania) — Deutsche Post AG (C-287/06, C-288/06 și C-291/06), Magdeburger Dienstleistungs- und Verwaltungs GmbH (MDG) (C-289/06), Marketing Service Magdeburg GmbH (C-290/06), Vedat Deniz (C-292/06)/ Bundesrepublik Deutschland (Servicii poștale — Directiva 97/67/CE — Domeniu rezervat prestatorului serviciului poștal universal — Tarife speciale pentru depozitarea de către clienți profesionali, în puncte determinate ale rețelei poștale, a unor cantități minime de expedieri poștale presortate — Refuzarea acestui tip de tarife unor intermediari care centralizează, cu titlu profesional și în nume propriu, expedierile mai multor expeditori)	3
2008/C 107/05	Cauza C-293/06: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 28 februarie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Finanzgericht Hamburg — Germania) — Deutsche Shell GmbH/ Finanzamt für Großunternehmen in Hamburg (Libertate de stabilire — Impozit pe profit — Efecte monetare la momentul repatrierii capitalului de dotare alocat de o societate stabilită într-un stat membru către un sediu permanent care îi aparține, situat într-un alt stat membru)	4
2008/C 107/06	Cauza C-420/06: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 11 martie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Verwaltungsgericht Schwerin — Germania) — Rüdiger Jager/Arnt für Landwirtschaft Bützow (Politica agricolă comună — Regulamentele (CE) nr. 1254/1999 și (CE) nr. 1782/2003 — Carne de vită și mânzat — Sistemul integrat de gestionare și control pentru anumite scheme de ajutoare comunitare — Regulamentele (CEE) nr. 3887/92, (CE) nr. 2419/2001 și (CE) nr. 796/2004 — Cereri de ajutor pe cap de animal — Prima pentru vacile care alăptează — Neregulă — Nerespectarea dispozițiilor aplicabile în ceea ce privește identificarea și înregistrarea bovinelor care nu fac obiectul unor cereri de ajutor — Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 — Excludere de la beneficiul ajutorului — Articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 — Principiul aplicării retroactive a sancțiunii mai puțin severe)	4
2008/C 107/07	Cauza C-446/06: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 28 februarie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de College van Beroep voor het bedrijfsleven — Țările de Jos) — A.G. Winkel/Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (Carne de vită și mânzat — Organizarea comună a piețelor — Regulamentul (CE) nr. 1254/1999 — Articolul 3 litera (f) — Acordarea unei prime pentru vaci care alăptează — Condiții corespunzătoare unei practici obișnuite de creștere a animalelor)	5
2008/C 107/08	Cauza C-2/07: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 28 februarie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour de cassation — Belgia) — Paul Abraham, Eugène Dehalleux, Jacqueline Starck, Robert Beaujean, Patrick Descamps și alții, Régine Lecomte, Jacques Deheneffe, Mirèse Mailleux, Léon Schreiber, Marie-Paule Cornesse, Claude Farnir, Pascale Bastiaens, Marc Kriescher, Isabelle Lemaire, Jean-Luc Kriescher, Mauro Altafaglia, Charles Franckaert, Fernande Pretto/Région wallonne, Société de développement et de promotion de l'aéroport de Liège-Bierset SA, Société nationale des voies aériennes-Belgocontrol, T.N.T. Express Worldwide (Euro Hub) SA, État belge, Cargo Airlines Ltd (Directiva 85/337/CEE — Evaluarea efectelor unor proiecte asupra mediului — Aeroport prevăzut cu o pistă în lungime de cel puțin 2 100 de metri)	6
2008/C 107/09	Cauza C-17/07 P: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 28 februarie 2008 — Neirinck/Comisia Comunităților Europene (Recurs — Funcție publică — Agent temporar — Agent contractual — Oficiul pentru Infrastructură și Logistică din Bruxelles (OIB) — Procedură de recrutare — Respingere a candidaturii — Acțiune în anulare — Acțiune în despăgubiri)	6
2008/C 107/10	Cauza C-82/07: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 6 martie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal Supremo — Spania) — Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones/Administración del Estado (Comunicații electronice — Rețele și servicii — Articolul 3 alineatul (2) și articolul 10 alineatul (1) din Directiva 2002/21/CE (Directivă-cadru) — Planuri naționale de numerotare — Autoritate de reglementare specifică)	7

2008/C 107/11	Cauza C-89/07: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 11 martie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Franceză (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Locuri de muncă în administrația publică — Locuri de muncă de căpitan și de ofițer (secund de navă) pe toate vasele care arborează pavilionul unui stat membru — Cerința cetățeniei)	8
2008/C 107/12	Cauza C-98/07: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 6 martie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Højesteret — Danemarca) — Nordania Finans A/S, BG Factoring A/S/Skatteministeriet (A șasea directivă TVA — Articolul 19 alineatul (2) — Calculul pro rata de deducere — Excluderea valorii cifrei de afaceri aferente livrărilor de bunuri de capital utilizate de persoana impozabilă în scopul desfășurării activității sale economice — Noțiunea „bunuri de capital utilizate de persoana impozabilă în scopul desfășurării activității sale economice” — Autovehicule achiziționate de o societate de leasing pentru a fi închiriate și ulterior vândute la încetarea contractului de leasing)	8
2008/C 107/13	Cauza C-196/07: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 6 martie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Politică privind concurența — Concentrări — Neexecutarea anumitor obligații impuse de Comisie — E.ON/Endesa)	9
2008/C 107/14	Cauza C-340/07: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 6 martie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2002/73/CE — Egalitate de tratament între bărbați și femei — Accesul la încadrarea în muncă, la formarea și la promovarea profesională — Condiții de muncă — Netranspunere în termenul prevăzut)	9
2008/C 107/15	Cauza C-22/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Sozialgericht Nürnberg (Germania) la 22 ianuarie 2008 — Athanasios Vatsouras/Arbeitsgemeinschaft (ARGE) Nürnberg 900	10
2008/C 107/16	Cauza C-23/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Sozialgericht Nürnberg (Germania) la 22 ianuarie 2008 — Josif Koupantantze/Arbeitsgemeinschaft (ARGE) Nürnberg 900	10
2008/C 107/17	Cauza C-38/08 P: Recurs introdus la 1 februarie 2008 de Jörn Sack împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea) pronunțate la 11 decembrie 2007 în cauza T-66/05, Jörn Sack/Comisia Comunităților Europene	11
2008/C 107/18	Cauza C-39/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundespatentgericht (Germania) la 4 februarie 2008 — Contencios în materia mărcilor — Părți: Bild.T-Online.de AG & Co. KG și președintele Deutsches Patent- u. Markenamt	12
2008/C 107/19	Cauza C-43/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundespatentgericht (Germania) la 8 februarie 2008 — Cauză în materia dreptului mărcilor pe rol între: ZVS Zeitungsvertrieb Stuttgart GmbH și președintele Deutsches Patent- u. Markenamt	12
2008/C 107/20	Cauza C-44/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Korkein oikeus (Finlanda) la 8 februarie 2008 — Akavan Erityisalojen Keskusliitto AEK ry și alții/Fujitsu Siemens Computers Oy	13
2008/C 107/21	Cauza C-45/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hof van beroep te Brussel (Belgia) la 8 februarie 2008 — Spector Photo Group NV și Chris Van Raemdonck/Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen (CBFA)	14
2008/C 107/22	Cauza C-52/08: Acțiune introdusă la 12 februarie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză	15
2008/C 107/23	Cauza C-53/08: Acțiune introdusă la 12 februarie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Austria	15

2008/C 107/24	Cauza C-54/08: Acțiune introdusă la 12 februarie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Federală Germania	16
2008/C 107/25	Cauza C-58/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Regatul Unit) la 13 februarie 2008 — Vodafone Ltd, Telefónica O2 Europe plc, T-Mobile International AG, Orange Personal Communications Services Ltd/Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform	17
2008/C 107/26	Cauza C-62/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hof van Cassatie van België la 18 februarie 2008 — UDV North America Inc/Brandtraders NV	18
2008/C 107/27	Cauza C-65/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Finanzgericht Düsseldorf (Germania) la 18 februarie 2008 — Europol Frost-Food GmbH/Hauptzollamt Krefeld	18
2008/C 107/28	Cauza C-66/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Oberlandesgericht Stuttgart (Germania) la 18 februarie 2008 — Procedură de extrădare împotriva lui Szymon Kozłowski	18
2008/C 107/29	Cauza C-67/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesfinanzhofs (Germania) la 20 februarie 2008 — Margarete Block/Finanzamt Kaufbeuren	19
2008/C 107/30	Cauza C-69/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale di Napoli — Sezione Lavoro (Italia) la 20 februarie 2008 — Raffaello Visciano/I.N.P.S.	19
2008/C 107/31	Cauza C-75/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Court of Appeal (Civil Division) (Regatul Unit) la 21 februarie 2008 — The Queen la cererea lui Christopher Mellor/Secretary of State for Communities and Local Government	20
2008/C 107/32	Cauza C-94/08: Acțiune introdusă la 29 februarie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei	20
2008/C 107/33	Cauza C-107/08: Acțiune introdusă la 7 martie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Austria	21

Tribunalul de Primă Instanță

2008/C 107/34	Cauza T-43/03: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 13 martie 2008 — Maison de l'Europe Avignon Méditerranée/Comisia Comunităților Europene („Răspundere extracontractuală — Denumirea «info point Europe» — Declarațiile unui agent al Comisiei referitoare la reclamantă”)	22
2008/C 107/35	Cauza T-332/03: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 12 martie 2008 — ESN/Comisia Comunităților Europene („Contracte de achiziții publice de servicii — Procedură de cerere de ofertă comunitară — Prestare de servicii referitoare la dezvoltarea și la punerea la dispoziție a unor servicii de sprijin pentru serviciul de informare privind cercetarea și dezvoltarea comunitară (CORDIS) — Respingerea ofertei unui ofertant — Principiile egalității de tratament a ofertanților și transparenței — Respingerea criteriilor de atribuire stabilite în caietul de sarcini”)	22
2008/C 107/36	Cauza T-345/03: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 12 martie 2008 — Evropaiki Dynamiki/Comisia Comunităților Europene („Contracte de achiziții publice de servicii — Procedură comunitară de cerere de ofertă — Prestare de servicii privind dezvoltarea și punerea la dispoziție de servicii de asistență pentru Serviciul comunitar de informare privind cercetarea și dezvoltarea (CORDIS) — Respingerea ofertei unui ofertant — Principiile egalității de tratament față de ofertanți și transparenței”)	23

2008/C 107/37	Cauza T-100/04: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 12 martie 2008 — Giannini/Comisia Comunităților Europene („Funcție publică — Concurs general — Neincluderea pe lista de rezervă — Neregularități în desfășurarea probelor, care pot denatura rezultatul — Egalitate de tratament — Acțiune în anulare — Acțiune în despăgubiri”) 23	23
2008/C 107/38	Cauza T-332/04: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 12 martie 2008 — Sebirán/OAPI — El Coto de Rioja (Coto D’Arcis) („Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative Coto D’Arcis — Mărci comunitare verbale anterioare EL COTO și COTO DE IMAZ — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Lipsa atingerii aduse renumelui — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) și articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”) 23	23
2008/C 107/39	Cauza T-301/05: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 11 martie 2008 — Guigard/Comisia Comunităților Europene („Răspundere extracontractuală — Neprelungirea unui contract de muncă finanțat prin FED — Lipsa unui comportament nelegal al Comisiei — Competența Tribunalului”) 24	24
2008/C 107/40	Cauza T-341/06: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 12 martie 2008 — Compagnie générale de diététique/OAPI (GARUM) („Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale GARUM — Motiv absolut de refuz — Public relevant — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”) 24	24
2008/C 107/41	Cauza T-107/07: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 12 martie 2008 — Rossi Ferreras/Comisia Comunităților Europene („Recurs — Funcție publică — Funcționari — Raport privind evoluția carierei — Exercițiu de evaluare 2003 — Aprecierea situației de fapt — Sarcina și administrarea probelor — Recurs inadmisibil — Recurs nefondat”) 25	25
2008/C 107/42	Cauza T-128/07: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 12 martie 2008 — Suez/OAPI (Delivering the essentials of life) („Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale Delivering the essentials of life — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”) 25	25
2008/C 107/43	Cauza T-82/06: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 19 februarie 2008 — Apple Computer International/Comisia Comunităților Europene („Acțiune în anulare — Tarifal Vamal Comun — Clasificare în Nomenclatura Combinată — Persoană care nu este vizată în mod individual — Inadmisibilitate”) 26	26
2008/C 107/44	Cauza T-295/06: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 22 februarie 2008 — Base/Comisia Comunităților Europene („Acțiune în anulare — Telecomunicații — Articolul 7 din Directiva 2002/21/CE — Piața cu ridicata a terminării apelurilor de voce în rețelele individuale de telefonie mobilă în Belgia — Putere semnificativă pe piață — Scrisoare cu observațiile Comisiei — Act care nu este supus niciunei căi de atac — Lipsa unei afectări directe — Inadmisibilitate”) 26	26
2008/C 107/45	Cauza T-40/08: Acțiune introdusă la 26 ianuarie 2008 — EREF/Comisia Comunităților Europene 26	26
2008/C 107/46	Cauza T-44/08: Acțiune introdusă la 24 ianuarie 2008 — Shetland Islands Council/Comisia Comunităților Europene 27	27
2008/C 107/47	Cauza T-49/08 P: Recurs introdus la 18 ianuarie 2008 de Christos Michail împotriva hotărârii pronunțate la 22 noiembrie 2007 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-67/05, Michail/Comisia 28	28
2008/C 107/48	Cauza T-55/08: Acțiune introdusă la 5 februarie 2008 — UEFA/Comisia Comunităților Europene 28	28
2008/C 107/49	Cauza T-56/08: Acțiune introdusă la 5 februarie 2008 — IEA și alții/Comisia Comunităților Europene 29	29
2008/C 107/50	Cauza T-67/08: Acțiune introdusă la 11 februarie 2008 — Hedgefund Intelligence Ltd/OAPI — Hedge Invest (InvestHedge) 30	30

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	<i>Pagina</i>
2008/C 107/51	Cauza T-68/08: Acțiune introdusă la 6 februarie 2008 — FIFA/Comisia Comunităților Europene	30
2008/C 107/52	Cauza T-70/08: Acțiune introdusă la 12 februarie 2008 — Axis AB/OAPI — Etra Investigación y Desarrollo (ETRAX)	31
2008/C 107/53	Cauza T-72/08: Acțiune introdusă la 11 februarie 2008 — Travel Servis/OAPI — Eurowings Luftverkehrs (smartWings)	32
2008/C 107/54	Cauza T-73/08: Acțiune introdusă la 11 februarie 2008 — Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung/Comisia Comunităților Europene	33
2008/C 107/55	Cauza T-75/08: Acțiune introdusă la 13 februarie 2008 — JOOP!/OAPI (!)	33
2008/C 107/56	Cauza T-78/08: Acțiune introdusă la 18 februarie 2008 — Baldesberger/OAPI (Forma unei pensete)	33
2008/C 107/57	Cauza T-80/08: Acțiune introdusă la 19 februarie 2008 — CureVac GmbH/OAPI — Qiagen (RNAiFect)	34
2008/C 107/58	Cauza T-81/08: Acțiune introdusă la 18 februarie 2008 — Enercon/OAPI (E-Ship)	34
2008/C 107/59	Cauza T-82/08: Acțiune introdusă la 12 februarie 2008 — Guardian Industries și Guardian Europe/Comisia Comunităților Europene	35
2008/C 107/60	Cauza T-83/08: Acțiune introdusă la 19 februarie 2008 — Denki Kagaku Kogyo și Denka Chemicals/Comisia Comunităților Europene	35
2008/C 107/61	Cauza T-85/08: Acțiune introdusă la 19 februarie 2008 — Exalation/OAPI (Vektor-Lycopin)	36
2008/C 107/62	Cauza T-96/08: Acțiune introdusă la 22 februarie 2008 — Global Digital Disc/Comisia Comunităților Europene	37
2008/C 107/63	Cauza T-97/08: Acțiune introdusă la 20 februarie 2008 — KUKA Roboter/OAPI (Marcă de culoare portocalie)	37
2008/C 107/64	Cauza T-102/08 P: Recurs introdus la 25 februarie 2008 de Asa Sundholm împotriva hotărârii pronunțate la 13 decembrie 2007 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-27/07, Sundholm/Comisia	38
2008/C 107/65	Cauza T-104/08: Acțiune introdusă la 23 februarie 2008 — ars Parfum Creation & Consulting/OAPI (Forma unei sticlute de parfum)	38
2008/C 107/66	Cauza T-105/08 P: Recurs introdus la 26 februarie 2008 de Kris Van Neyghem împotriva hotărârii pronunțate la 13 decembrie 2007 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-73/06, Van Neyghem/Comisia Comunităților Europene	39
2008/C 107/67	Cauza T-106/08: Acțiune introdusă la 27 februarie 2008 — CPEM/Comisia Comunităților Europene	39
2008/C 107/68	Cauza T-113/08: Acțiune introdusă la 29 februarie 2008 — Regatul Spaniei/Comisia Comunităților Europene	40
2008/C 107/69	Cauza T-114/08 P: Recurs introdus la 6 martie 2008 de Luigi Marcuccio împotriva ordonanței pronunțate la 14 decembrie 2007 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-21/07, Marcuccio/Comisia Comunităților Europene	41
2008/C 107/70	Cauza T-115/08: Acțiune introdusă la 10 martie 2008 — Gourmet Burger Kitchen Ltd/OAPI (GOURMET BURGER KITCHEN)	42

2008/C 107/71	Cauza T-118/08: Acțiune introdusă la 13 martie 2008 — Actega Terra/OAPI (TERRAEFFEXT matt & gloss)	42
2008/C 107/72	Cauza T-126/07: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 6 martie 2008 — Allos Walter Lang/OAPI — Kokoriko (Coco Rico)	43
2008/C 107/73	Cauza T-266/07: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 27 februarie 2008 — Air One/Comisia Comunităților Europene	43
2008/C 107/74	Cauza T-309/07: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 3 martie 2008 — Țările de Jos/Comisia Comunităților Europene	43
2008/C 107/75	Cauza T-318/07: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 3 martie 2008 — The National Association of Licensed Opencast Operators/Comisia Comunităților Europene	43

Tribunalul Funcției Publice al Uniunii Europene

2008/C 107/76	Cauza F-53/07: Acțiune introdusă la 24 decembrie 2007 — Iordanova/Comisia Comunităților Europene	44
2008/C 107/77	Cauza F-132/07: Acțiune introdusă la 30 noiembrie 2007 — Strack/Comisia Comunităților Europene	44
2008/C 107/78	Cauza F-19/08: Acțiune introdusă la 26 februarie 2008 — Bennet și alții/OAPI	44

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE ȘI ORGANELE UNIUNII
EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE

*(2008/C 107/01)***Ultima publicație a Curții de Justiție în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene**

JO C 92, 12.4.2008

Publicații anterioare

JO C 79, 29.3.2008

JO C 64, 8.3.2008

JO C 51, 23.2.2008

JO C 37, 9.2.2008

JO C 22, 26.1.2008

JO C 8, 12.1.2008

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 28 februarie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Finanzgericht Düsseldorf — Germania) — AGST Draht- und Biegetechnik GmbH/Hauptzollamt Aachen

(Cauza C-398/05) ⁽¹⁾

(Politica comercială comună — Taxe compensatorii — Protecție împotriva practicilor de subvenționare — Regulamentul (CE) nr. 1599/1999 — Sârmă din oțel inoxidabil — Prejudiciu adus industriei comunitare — Legătură de cauzalitate)

(2008/C 107/02)

*Limba de procedură: germana***Instanța de trimitere**

Finanzgericht Düsseldorf

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: AGST Draht- und Biegetechnik GmbH

Pârât: Hauptzollamt Aachen

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Finanzgericht Düsseldorf — Validitatea Regulamentului (CE) nr. 1599/1999 al Consiliului din 12 iulie 1999 de instituire a unei taxe compensatorii definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii aplicate sârmei din oțel inoxidabil având un diametru egal cu sau mai mare de un milimetru originare din India și de încheiere a procedurii cu privire la importurile de sârmă din oțel inoxidabil având un diametru egal cu sau mai mare de un milimetru originare din Republica Coreea (JO L 189, p. 1) — Aprecierea prejudiciului adus industriei comunitare, legătură de cauzalitate cu importurile de produse subvenționate

Dispozitivul

Analiza întrebării adresate nu a evidențiat niciun element de natură să afecteze validitatea Regulamentului (CE) nr. 1599/1999 al Consiliului

din 12 iulie 1999 de instituire a unei taxe compensatorii definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii aplicate sârmei din oțel inoxidabil având un diametru egal cu sau mai mare de un milimetru originare din India și de încheiere a procedurii cu privire la importurile de cabluri din oțel inoxidabil având un diametru egal cu sau mai mare de un milimetru originare din Republica Coreea.

⁽¹⁾ JO C 22, 28.1.2006.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 28 februarie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Corte suprema di cassazione — Italia) — Carboni e derivati Srl/Ministero dell'Economia e delle Finanze, Riunione Adriatica di Sicurtà SpA

(Cauza C-263/06) ⁽¹⁾

(Politica comercială comună — Protecție împotriva practicilor de dumping — Taxă antidumping — Fontă brută hematitică originară din Rusia — Decizia nr. 67/94/CECO — Stabilirea valorii în vamă în vederea aplicării unei taxe antidumping variabile — Valoarea de tranzacție — Vânzări succesive la prețuri diferite — Posibilitatea autorității vamale de a lua în considerare prețul unei vânzări de mărfuri anterioare celei pe baza căreia a fost făcută declarația vamală)

(2008/C 107/03)

*Limba de procedură: italiana***Instanța de trimitere**

Corte suprema di cassazione

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Carboni e derivati Srl

Pârâți: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Riunione Adriatica di Sicurtà SpA

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Corte suprema di cassazione — Interpretarea articolului 147 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului nr. 2913/92 al Consiliului de stabilire a Codului Vamal Comunitar (JO L 253, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 7, p. 3), astfel cum a fost modificat de Regulamentul nr. 1762/95 — Bază de calcul pentru stabilirea aplicării taxei antidumping — Posibilitatea autorității vamale de a lua în considerare prețul unei vânzări de mărfuri anterioare celei pe baza căreia a fost făcută declarația vamală — Fontă brută hematitică originară din Rusia

Dispozitivul

În conformitate cu articolul 1 alineatul (2) din Decizia nr. 67/94/CECO a Comisiei din 12 ianuarie 1994 de instituire a unei taxe antidumping provizorii asupra importurilor în Comunitate de fontă brută hematitică originară din Brazilia, Polonia, Rusia și Ucraina, autoritățile vamale nu pot determina valoarea în vamă în vederea aplicării taxei antidumping instituite prin această decizie pe baza prețului fixat pentru mărfurile vizate în cadrul unei vânzări anterioare celei pentru care a fost făcută declarația vamală în cazul în care prețul declarat corespunde prețului efectiv plătit sau de plătit de către importator.

În cazul în care autoritățile vamale sunt îndreptățite să aibă îndoieli asupra veridicității valorii declarate, dacă îndoielile lor se confirmă după ce s-a solicitat furnizarea de informații suplimentare și după ce persoanei interesate i s-a oferit o posibilitate firească de a și prezenta punctul său de vedere cu privire la motivele pe care se întemeiază aceste îndoieli, fără să fi fost posibilă stabilirea prețului plătit sau de plătit în realitate, acestea pot, conform articolului 31 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de stabilire a Codului Vamal Comunitar, să calculeze valoarea în vamă în vederea aplicării taxei antidumping instituite prin Decizia nr. 67/94 prin raportare la prețul convenit pentru mărfurile respective în cadrul vânzării anterioare celei mai apropiate de cea pentru care a fost făcută declarația vamală, de a cărei veridicitate acestea nu au niciun motiv obiectiv să se îndoiască.

(¹) JO C 224, 16.9.2006.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 6 martie 2008 (cereri de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulate de Verwaltungsgericht Köln — Germania) — Deutsche Post AG (C-287/06, C-288/06 și C-291/06), Magdeburger Dienstleistungs- und Verwaltungs GmbH (MDG) (C-289/06), Marketing Service Magdeburg GmbH (C-290/06), Vedat Deniz (C-292/06)/Bundesrepublik Deutschland

(Cauze conexate C-287/06-C-292/06) (¹)

(Servicii poștale — Directiva 97/67/CE — Domeniu rezervat prestatorului serviciului poștal universal — Tarife speciale pentru depozitarea de către clienți profesionali, în puncte determinate ale rețelei poștale, a unor cantități minime de expedieri poștale presortate — Refuzarea acestui tip de tarife unor intermediari care centralizează, cu titlu profesional și în nume propriu, expedierile mai multor expeditori)

(2008/C 107/04)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Köln

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Deutsche Post AG (C-287/06, C-288/06 și C-291/06), Magdeburger Dienstleistungs- und Verwaltungs GmbH (MDG) (C-289/06), Marketing Service Magdeburg GmbH (C-290/06), Vedat Deniz (C-292/06)

Pârâtă: Bundesrepublik Deutschland

Cu participarea: Marketing Service Magdeburg GmbH (C-287/06), Citipost Gesellschaft für Kurier- und Postdienstleistungen mbH (C-288/06), Deutsche Post AG (C-289/06, C-290/06 și C-292/06), Magdeburger Dienstleistungs- und Verwaltungs GmbH (MDG) (C-291/06)

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Verwaltungsgericht Köln — Interpretarea articolului 47 alineatul (2) CE și a articolului 95 CE, precum și a articolului 12 a cincea liniuță și a articolului 7 alineatul (1) din Directiva 97/67/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind normele comune pentru dezvoltarea pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității și îmbunătățirea calității serviciului (JO 1998, L 15, p. 14, Ediție specială, 06/vol. 3, p. 12), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2002/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 iunie 2002 (JO L 176, p. 21, Ediție specială, 06/vol. 4, p. 178) — Obligația prestatorului serviciului poștal universal de a oferi tarife speciale

aplicate clienților profesionali, care transportă ei înșiși expedieri presortate la centrele poștale de plecare, și unui prestator profesionist de servicii poștale care colectează corespondența de la expeditori pentru a o sorta și livra ulterior, asemeni clienților profesionali, la un centru de plecare

Dispozitivul

Articolul 12 a cincea liniuță din Directiva 97/67 a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind normele comune pentru dezvoltarea pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității și îmbunătățirea calității serviciului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2002/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 iunie 2002, trebuie interpretat în sensul că interzice posibilitatea ca unor întreprinderi care centralizează, cu titlu profesional și în nume propriu, expedierile poștale provenite de la mai mulți expeditori să li se refuze acordarea tarifelor speciale pe care prestatorul național al serviciului poștal universal le acordă, în domeniul pentru care deține licență exclusivă, unor clienți profesionali pentru depozitarea unor cantități minime de expedieri presortate la centrele sale poștale

(¹) JO C 261, 28.10.2006.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 28 februarie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Finanzgericht Hamburg — Germania) — Deutsche Shell GmbH/Finanzamt für Großunternehmen in Hamburg

(Cauza C-293/06) (¹)

(Libertate de stabilire — Impozit pe profit — Efecte monetare la momentul repatrierii capitalului de dotare alocat de o societate stabilită într-un stat membru către un sediu permanent care îi aparține, situat într-un alt stat membru)

(2008/C 107/05)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Hamburg

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Deutsche Shell GmbH

Pârât: Finanzamt für Großunternehmen in Hamburg

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Finanzgericht Hamburg — Interpretarea articolelor 43 CE și 48 CE — Pierdere din diferența de curs valutar suferită de o întreprindere cu sediul într-un stat membru cu ocazia repatrierii capitalului de dotare pe care îl acordase unui sediu permanent stabilit într-un

alt stat membru — Excluderea luării în considerare a acestei pierderi în cadrul impozitării în statul membru în care societatea își are sediul

Dispozitivul

- 1) Dispozițiile coroborate ale articolului 52 din Tratatul CE (devenit, după modificare, articolul 43 CE) și ale articolului 58 din Tratatul CE (devenit articolul 48 CE) se opun excluderii de către un stat membru, în vederea stabilirii bazei de impozitare naționale, a unei pierderi din diferența de curs valutar, suferită de o societate cu sediul social pe teritoriul acestui stat, la momentul repatrierii capitalului de dotare pe care l-a alocat unui sediu permanent care îi aparține și care este situat într-un alt stat membru.
- 2) Dispozițiile coroborate ale articolului 52 din Tratatul CE (devenit, după modificare, articolul 43 CE) și ale articolului 58 din Tratatul CE (devenit articolul 48 CE) se opun de asemenea ca o pierdere din diferența de curs valutar să nu poată fi dedusă cu titlu de cheltuielă de exploatare a unei întreprinderi cu sediul într-un stat membru decât în măsura în care sediul permanent care îi aparține acesteia din urmă, situat într-un alt stat membru, nu a realizat niciun profit cu scutire de impozit.

(¹) JO C 237, 30.9.2006.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 11 martie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Verwaltungsgericht Schwerin — Germania) — Rüdiger Jäger/Amt für Landwirtschaft Bützow

(Cauza C-420/06) (¹)

(Politica agricolă comună — Regulamentele (CE) nr. 1254/1999 și (CE) nr. 1782/2003 — Carne de vită și mânzat — Sistemul integrat de gestionare și control pentru anumite scheme de ajutoare comunitare — Regulamentele (CEE) nr. 3887/92, (CE) nr. 2419/2001 și (CE) nr. 796/2004 — Cereri de ajutor pe cap de animal — Prima pentru vacile care alăptează — Neregulă — Nerespectarea dispozițiilor aplicabile în ceea ce privește identificarea și înregistrarea bovinelor care nu fac obiectul unor cereri de ajutor — Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 — Excludere de la beneficiul ajutorului — Articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 — Principiul aplicării retroactive a sancțiunii mai puțin severe)

(2008/C 107/06)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Schwerin

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Rüdiger Jager

Pârât: Amt für Landwirtschaft Büttow

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Verwaltungsgericht Schwerin — Interpretarea articolului 2 alineatul (2) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO L 312, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 166) — Respingerea unei cereri de acordare a unei primei pentru animale ca urmare a constatării unei diferențe mai mari de 20 % între numărul animalelor declarate și numărul constat cu ocazia unui control — Aplicare retroactivă a sancțiunilor administrative ulterioare mai puțin severe în ceea ce privește primele pentru animale care nu se aplică decât după abolirea sistemului primelor pentru animale în statul membru în cauză

Dispozitivul

Articolul 2 alineatul (2) a doua teză din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene trebuie interpretat în sensul că prevederile instituite prin articolele 66 și 67 din Regulamentul (CE) nr. 796/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de stabilire a normelor de aplicare a eco-condiționării, a modularii și a sistemului integrat de gestionare și control, prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori, astfel cum a fost modificat și rectificat prin Regulamentul (CE) nr. 239/2005 al Comisiei din 11 februarie 2005, nu se pot aplica retroactiv în cazul unei cereri de ajutor pe cap de animal care se încadrează în domeniul de aplicare ratione temporis a Regulamentului (CEE) nr. 3887/92 al Comisiei din 23 decembrie 1992 de stabilire a normelor de aplicare a sistemului integrat de gestionare și control pentru anumite scheme de ajutoare comunitare, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2801/1999 al Comisiei din 21 decembrie 1999, și care a avut ca rezultat o excludere de la beneficiul ajutorului în temeiul articolului 10c din acest regulament.

(¹) JO C 326, 30.12.2006.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 28 februarie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de College van Beroep voor het bedrijfsleven — Țările de Jos) — A.G. Winkel/Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Cauza C-446/06) (¹)

(Carne de vită și mânzat — Organizarea comună a piețelor — Regulamentul (CE) nr. 1254/1999 — Articolul 3 litera (f) — Acordarea unei prime pentru vaci care alăptează — Condiții corespunzătoare unei practici obișnuite de creștere a animalelor)

(2008/C 107/07)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: A. G. Winkel

Pârât: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — College van Beroep voor het bedrijfsleven — Interpretarea articolului 3 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul (CE) nr. 1254/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind organizarea comună a pieței în sectorul cărnii de vită și mânzat (JO L 160, p. 21, Ediție specială, 03/vol. 28, p. 80) — Compatibilitatea unei legislații naționale care condiționează acordarea unei prime pentru vaci care alăptează de respectarea unor cerințe corespunzătoare unei practici obișnuite de creștere a animalelor

Dispozitivul

Articolul 3 litera (f) din Regulamentul (CE) nr. 1254/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind organizarea comună a pieței în sectorul cărnii de vită și mânzat, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1512/2001 al Consiliului din 23 iulie 2001, nu se opune unei reglementări naționale care condiționează dreptul la prima pentru vacile care alăptează de respectarea unor cerințe conforme cu practicile obișnuite de creștere a animalelor care prevăd, pe de o parte, o anumită frecvență a fătutului și, pe de altă parte, ca vițelul să fi fost alăptat de mama sa o perioadă de patru luni după naștere.

(¹) JO C 326, 30.12.2006.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 28 februarie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour de cassation — Belgia) — Paul Abraham, Eugène Dehalleux, Jacqueline Starck, Robert Beaujean, Patrick Descamps și alții, Régine Lecomte, Jacques Deheneffe, Mirèse Mailleux, Léon Schreiber, Marie-Paule Cornesse, Claude Farnir, Pascale Bastiaens, Marc Kriescher, Isabelle Lemaire, Jean-Luc Kriescher, Mauro Altafoggia, Charles Franckaert, Fernande Pretto/Région wallonne, Société de développement et de promotion de l'aéroport de Liège-Bierset SA, Société nationale des voies aériennes-Belgocontrol, T.N.T. Express Worldwide (Euro Hub) SA, État belge, Cargo Airlines Ltd

(Cauza C-2/07) ⁽¹⁾

(Directiva 85/337/CEE — Evaluarea efectelor unor proiecte asupra mediului — Aeroport prevăzut cu o pistă în lungime de cel puțin 2 100 de metri)

(2008/C 107/08)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation — Belgia

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Paul Abraham, Eugène Dehalleux, Jacqueline Starck, Robert Beaujean, Patrick Descamps și alții, Régine Lecomte, Jacques Deheneffe, Mirèse Mailleux, Léon Schreiber, Marie-Paule Cornesse, Claude Farnir, Pascale Bastiaens, Marc Kriescher, Isabelle Lemaire, Jean-Luc Kriescher, Mauro Altafoggia, Charles Franckaert, Fernande Pretto

Pârâți: Région wallonne, Société de développement et de promotion de l'aéroport de Liège-Bierset SA, T.N.T. Express Worldwide (Euro Hub) SA, Société nationale des voies aériennes-Belgocontrol, État belge, Cargo Airlines Ltd

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Cour de cassation — Interpretarea articolelor 1, 2 și 4 din Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 175, p. 40, Ediție specială, 15/vol. 1, p. 174) — Noțiunea de proiect care poate avea efecte importante asupra mediului — Aeroport prevăzut cu o pistă în lungime de cel puțin 2 100 de metri — Lucrări de infrastructură și de restructurare a unui aeroport existent fără prelungirea pistei — Necesitatea unui studiu al efectelor

Dispozitivul

1) Deși un contract precum cel în cauză în acțiunea principală nu reprezintă un proiect în sensul Directivei 85/337/CEE a Consiliului

din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, îi revine instanței de trimitere să stabilească, în temeiul reglementării naționale aplicabile, dacă un astfel de contract presupune o autorizație în sensul articolului 1 alineatul (2) din Directiva 85/337. În acest context, trebuie să se analizeze dacă această autorizație face parte dintr-o procedură în mai multe etape care presupune o decizie principală, precum și decizii de executare și dacă este necesar să se țină cont de efectul cumulativ al mai multor proiecte, ale căror efecte asupra mediului trebuie apreciate în mod global.

- 2) Dispozițiile punctului 12 din anexa II coroborate cu prevederile punctului 7 din anexa I la Directiva 85/337, în redactarea inițială a acestora, au în vedere deopotrivă lucrările de modificare a infrastructurii unui aeroport existent, fără prelungirea pistei, din moment ce pot fi privite, inter alia, prin natura, importanța și caracteristicile acestora, ca o modificare a aeroportului însuși. Astfel, același raționament este valabil în cazul lucrărilor care au ca scop creșterea semnificativă a activității aeroportului și a traficul aerian. Îi revine instanței de trimitere să se asigure că autoritățile competente au apreciat corect dacă lucrările în cauză în acțiunea principală trebuiau să facă obiectul unui studiu de impact asupra mediului.
- 3) Autoritățile competente trebuie să ia în considerare creșterea proiectată a activității unui aeroport atunci când analizează efectul modificărilor infrastructurilor acestuia asupra mediului pentru a răspunde respectivei creșteri a activității.

⁽¹⁾ JO C 69, 24.3.2007.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 28 februarie 2008 — Neirinck/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-17/07 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Funcție publică — Agent temporar — Agent contractual — Oficiul pentru Infrastructură și Logistică din Bruxelles (OIB) — Procedură de recrutare — Respingere a candidaturii — Acțiune în anulare — Acțiune în despăgubiri)

(2008/C 107/09)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Wineke Neirinck (reprezentanți: G. Vandersanden și L. Levi, avocats)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J. Currall și D. Martin, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a doua) din 14 noiembrie 2006, Neirinck/Comisia (T-494/04) prin care Tribunalul a respins cererea recurentei având ca obiect, pe de o parte, anularea deciziilor Comisiei referitoare la respingerea candidaturii sale la postul de jurist în sectorul de politică imobiliară din cadrul Oficiului pentru Infrastructură și Logistică din Bruxelles (OIB) și la numirea unui alt candidat în respectivul post, precum și, pe de altă parte, obținerea de daune interese — Noțiunea de interes de a acționa în justiție — Obligația de motivare — Denaturarea elementelor de probă — Abuz de putere — Interes al serviciului și principiile solitudinii și buneii administrări

Dispozitivul

- 1) Anulează hotărârea Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 14 noiembrie 2006, Neirinck/Comisia (T-494/04), în măsura în care Tribunalul a respins motivul întemeiat pe încălcarea obligației de motivare cât privește decizia Comisiei Comunităților Europene din 27 aprilie 2004, prin care i s-a adus la cunoștință doamnei Neirinck faptul că nu a promovat proba orală în cadrul procedurii de recrutare pentru postul de jurist în sectorul de politică imobiliară din cadrul Oficiului pentru Infrastructură și Logistică din Bruxelles, ca agent contractual.
- 2) Respinge recursul cu privire la restul motivelor.
- 3) Anulează decizia Comisiei Comunităților Europene din 27 aprilie 2004 prin care i s-a adus la cunoștință doamnei Neirinck faptul că nu a promovat proba orală în cadrul procedurii de recrutare pentru postul de jurist în sectorul de politică imobiliară din cadrul Oficiului pentru Infrastructură și Logistică din Bruxelles, ca agent contractual.
- 4) Respinge restul capetelor de cerere ale acțiunii.
- 5) Obligă Comisia Comunităților Europene să suporte în integralitate, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și cheltuielile efectuate de doamna Neirinck în fața Curții de Justiție a Comunităților Europene și în fața Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene.

(¹) JO C 95, 28.4.2007

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 6 martie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal Supremo — Spania) — Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones/Administración del Estado

(Cauza C-82/07) (¹)

(Comunicații electronice — Rețele și servicii — Articolul 3 alineatul (2) și articolul 10 alineatul (1) din Directiva 2002/21/CE (Directivă-cadru) — Planuri naționale de numerotare — Autoritate de reglementare specifică)

(2008/C 107/10)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones

Pârât: Administración del Estado

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunal Supremo — Interpretarea articolului 3 alineatele (1), (2) și (4) și a articolului 10 alineatul (1) din Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru) (JO L 108, p. 33, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 195) — Atribuirea resurselor naționale de numerotare și gestionarea planurilor naționale de numerotare — Funcții de reglementare și de operare atribuite unei autorități specifice

Dispozitivul

- 1) Articolul 3 alineatele (2) și (4), precum și articolul 10 alineatul (1) din Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru) coroborate cu considerentul (11) al acesteia trebuie interpretate în sensul că funcțiile de atribuire a resurselor naționale de numerotare și de gestionare a planurilor naționale de numerotare trebuie considerate ca fiind funcții de reglementare. Statele membre nu sunt obligate să atribuie aceste funcții diferite unor autorități naționale de reglementare distincte.
- 2) Articolul 10 alineatul (1), precum și articolul 3 alineatele (2), (4) și (6) din Directiva 2002/21 trebuie interpretate în sensul că nu se opun ca funcțiile de atribuire a resurselor naționale de numerotare, precum și funcțiile de gestionare a planurilor naționale de numerotare să fie repartizate între mai multe autorități de reglementare independente, cu condiția ca repartizarea sarcinilor să fie făcută publică, ușor accesibilă și să fie notificată Comisiei Comunităților Europene.

(¹) JO C 82, 14.4.2007.

**Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 11 martie 2008 —
Comisia Comunităților Europene/Republica Franceză**

(Cauza C-89/07) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Locuri de muncă în administrația publică — Locuri de muncă de căpitan și de ofițer (secund de navă) pe toate vasele care arborează pavilionul unui stat membru — Cerința cetățeniei)

(2008/C 107/11)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: G. Rozet, agent)

Pârâtă: Republica Franceză (reprezentați: G. de Bergues și O. Christmann, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolul 39 alineatul (4) CE — Libera circulație a lucrătorilor — Exercitarea unor prerogative de autoritate publică — Condiția cetățeniei franceze pentru ocuparea funcțiilor de căpitan și de ofițer (secund de navă) pe toate vasele care arborează pavilionul francez — Incompatibilitatea cu dreptul comunitar

Dispozitivul

1) Prin menținerea în legislația sa a cerinței cetățeniei franceze pentru ocuparea funcțiilor de căpitan și de ofițer (secund de navă) pe toate vasele care arborează pavilionul francez, Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 39 CE.

2) Obligă Republica Franceză la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 95, 28.4.2007.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 6 martie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Højesteret — Danemarca) — Nordania Finans A/S, BG Factoring A/S/Skatteministeriet

(Cauza C-98/07) ⁽¹⁾

(A șasea directivă TVA — Articolul 19 alineatul (2) — Calculul pro rata de deducere — Excluderea valorii cifrei de afaceri aferente livrărilor de bunuri de capital utilizate de persoana impozabilă în scopul desfășurării activității sale economice — Noțiunea „bunuri de capital utilizate de persoana impozabilă în scopul desfășurării activității sale economice” — Autovehicule achiziționate de o societate de leasing pentru a fi închiriate și ulterior vândute la încetarea contractului de leasing)

(2008/C 107/12)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Højesteret

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Nordania Finans A/S, BG Factoring A/S

Pârât: Skatteministeriet

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Højesteret — Interpretarea articolului 19 din Directiva 77/388/CEE: A șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1) — Calculul pro rata de deducere — Incluziunea sau neincluziunea valorii cifrei de afaceri aferente vânzării autovehiculelor unei societăți de leasing de autovehicule la încetarea contractelor de leasing

Dispozitivul

Articolul 19 alineatul (2) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, trebuie interpretat în sensul că noțiunea „bunuri de capital utilizate de persoana

impozabilă în scopul desfășurării activității sale economice” nu include autovehiculele pe care o întreprindere de leasing le achiziționează pentru a le închiria și ulterior pentru a le vinde la încetarea contractelor de leasing, precum în acțiunea principală, din moment ce vânzarea respectivelor autovehicule, conform acestor contracte, face parte integrantă din activitățile economice curente ale acestei întreprinderi.

(¹) JO C 95, 28.4.2007.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 6 martie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei

(Cauza C-196/07) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Politică privind concurența — Concentrări — Neexecutarea anumitor obligații impuse de Comisie — E.ON/Endesa)

(2008/C 107/13)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: V. Di Bucci și E. Gippini Fournier, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei (reprezentant: N. Díaz Abad, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neexecutarea articolului 2 din Decizia Comisiei din 26 septembrie 2006 (cauza COMP/M. 4197 — E.ON/Endesa — C(2006)4279 final) și a articolului 1 din Decizia Comisiei din 20 decembrie 2006 (cauza COMP/M.4197 — E.ON/Endesa — C(2006)7039 final)

Dispozitivul

1) Prin neeliminarea

— condițiilor nr. 1-6, 8 și 17 impuse prin decizia Comisiei naționale în domeniul energiei, care au fost declarate incompatibile cu dreptul comunitar prin articolul 1 din Decizia Comisiei din 26 septembrie 2006 [cauza nr. COMP/M.4197 — E.ON/Endesa — C(2006) 4279 final], și a

— condițiilor nr. 1, 10, 11 și 15 modificate, impuse prin decizia ministrului industriei, turismului și comerțului care au fost

declarate incompatibile cu dreptul comunitar prin articolul 1 din Decizia Comisiei din 20 decembrie 2006 [cauza nr. COMP/M.4197 — E.ON/Endesa — C(2006) 7039 final], în termenele prevăzute,

Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 2 din fiecare dintre aceste decizii.

2) Obligă Regatul Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 155, 7.7.2007.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 6 martie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului

(Cauza C-340/07) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2002/73/CE — Egalitate de tratament între bărbați și femei — Accesul la încadrarea în muncă, la formarea și la promovarea profesională — Condiții de muncă — Netranspunere în termenul prevăzut)

(2008/C 107/14)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: G. Rozet și M. van Beek, agenți)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului (reprezentant: C. Schiltz, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea, în termenul prevăzut, a tuturor actelor necesare pentru a se conforma Directivei 2002/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 septembrie 2002 de modificare a Directivei 76/207/CEE a Consiliului privind punerea în aplicare a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în ceea ce privește accesul la încadrarea în muncă, la formarea și la promovarea profesională, precum și condițiile de muncă (JO L 269, p. 15, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 143)

Dispozitivul

- 1) Prin neadoptarea, în termenul prevăzut, a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2002/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 septembrie 2002 de modificare a Directivei 76/207/CEE a Consiliului privind punerea în aplicare a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în ceea ce privește accesul la încadrarea în muncă, la formarea și la promovarea profesională, precum și condițiile de muncă, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 2 alineatul (1) primul paragraf din această directivă.
- 2) Obligă Marele Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 211, 8.9.2007.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Sozialgericht Nürnberg (Germania) la 22 ianuarie 2008 — Athanasios Vatsouras/Arbeitsgemeinschaft (ARGE) Nürnberg 900

(Cauza C-22/08)

(2008/C 107/15)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Sozialgericht Nürnberg

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Athanasios Vatsouras

Pârât: Arbeitsgemeinschaft (ARGE) Nürnberg 900

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 24 alineatul (2) din Directiva 2004/38 a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 (¹) este conform cu articolul 12 CE coroborat cu articolul 39 CE?
- 2) În ipoteza în care prima întrebare ar primi un răspuns negativ, articolul 12 CE coroborat cu articolul 39 CE se opune unei reglementări naționale care exclude cetățenii Uniunii de la acordarea asistenței sociale în cazul depășirii duratei maxime a șederii avute în vedere de articolul 6 din Directiva 2004/38 a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 și când nu există un drept de ședere în baza altor dispoziții?
- 3) În ipoteza în care prima întrebare ar primi un răspuns pozitiv, articolul 12 CE se opune unei reglementări naționale

care exclude resortisanții unui stat membru al Uniunii Europene chiar de la beneficiul unor prestații de asigurări sociale acordate imigranților clandestini?

(¹) JO L 158, p. 77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Sozialgericht Nürnberg (Germania) la 22 ianuarie 2008 — Josif Koupatantze/Arbeitsgemeinschaft (ARGE) Nürnberg 900

(Cauza C-23/08)

(2008/C 107/16)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Sozialgericht Nürnberg

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Josif Koupatantze

Pârât: Arbeitsgemeinschaft (ARGE) Nürnberg 900

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 24 alineatul (2) din Directiva 2004/38 a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 (¹) este conform cu articolul 12 CE coroborat cu articolul 39 CE?
- 2) În ipoteza în care prima întrebare ar primi un răspuns negativ, articolul 12 CE coroborat cu articolul 39 CE se opune unei reglementări naționale care exclude cetățenii Uniunii de la acordarea asistenței sociale în cazul depășirii duratei maxime a șederii avute în vedere de articolul 6 din Directiva 2004/38 a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 și când nu există un drept de ședere în baza altor dispoziții?
- 3) În ipoteza în care prima întrebare ar primi un răspuns pozitiv, articolul 12 CE se opune unei reglementări naționale care exclude resortisanții unui stat membru al Uniunii Europene chiar de la beneficiul unor prestații de asigurări sociale acordate imigranților clandestini?

(¹) JO L 158, p. 77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56.

Recurs introdus la 1 februarie 2008 de Jörn Sack împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea) pronunțate la 11 decembrie 2007 în cauza T-66/05, Jörn Sack/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-38/08 P)

(2008/C 107/17)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: Jörn Sack (reprezentanți: U. Lehmann-Brauns și D. Mahlo, Rechtsanwälte)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurentului

- Anularea hotărârii Tribunalului de Primă Instanță din 11 decembrie 2007 în cauza T-66/05 și (în măsura în care însăși Curtea se pronunță, potrivit principiului egalității, cu privire la aspectele de drept rămase în mod nejustificat neelucidate), admiterea acțiunii și anularea deciziei Comisiei privind stabilirea salariului lunar al recurentului aferent lunii mai 2004.
- În subsidiar, anularea hotărârii citate anterior și trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului pentru a se pronunța asupra problemei încălcării principiului egalității care rezultă din neluarea în considerare a reclamantului la acordarea primei de conducere în conformitate cu articolul 44 al doilea paragraf din Statutul funcționarilor.

Motivele și principalele argumente

Recursul împotriva hotărârii Tribunalului potrivit căreia recurentul, în calitate de coordonator pentru toate aspectele juridice privind extinderea Uniunii Europene în cadrul echipei serviciului juridic al Comisiei, nu are dreptul la prima de conducere prevăzută pentru șefii de unitate, se întemeiază pe următoarele motive:

Primul motiv de recurs: Tribunalul nu a ținut seama de semnificația și de domeniul de aplicare al principiului general al egalității care se aplică în dreptul comunitar, încălcând astfel acest principiu.

Principiul egalității este consacrat atât sub forma sa generală, cât și sub forma sa specifică de interdicție a discriminării, în articolele 20 și 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și a fost recunoscut de multă vreme de jurisprudența Curții ca principiu de rang superior al dreptului comunitar. În dreptul comunitar, respectarea principiului egalității de tratament nu constituie numai o obligație pentru toate instituțiile, ci și un drept subiectiv la egalitatea de tratament pentru particularul afectat de o măsură a instituțiilor. Având în vedere faptul că — astfel cum Curtea a statuat de multă vreme în hotărârile citate

anterior — acest drept prevalează asupra dreptului comunitar derivat, importanța acestui principiu în calitate de drept fundamental trebuie să fie luată în considerare în mod adecvat în cadrul interpretării și aplicării dreptului comunitar. Curtea de Justiție a Comunităților Europene trebuie de asemenea să respecte principiul egalității în cadrul normelor de procedură și al diferitelor proceduri.

În cuprinsul întregii sale argumentații, recurentul a invocat în permanență principiul egalității, iar nu statutul, susținând că a exercitat funcții care nu numai că sunt echivalente cu cele ale unui șef de unitate, dar pot fi considerate ca având chiar o mai mare importanță față de funcțiile a numeroși șefi de unitate în ceea ce privește funcțiile de încadrare intermediară. Întrucât nu a efectuat o examinare generală comparativă a situației recurentului cu situația altor categorii de funcționari care beneficiază de primă, Tribunalul l-a lipsit total de protecția împotriva unui tratament arbitrar conferită de drepturile fundamentale și a încălcat astfel principiul egalității.

Al doilea motiv de recurs: Tribunalul a încălcat normele de logică juridică

Atunci când este invocat tratamentul arbitrar aplicat mai multor persoane, egalitatea și securitatea juridică nu pot fi asigurate decât fie în cazul în care instanța constată că situația comparabilă invocată nu există, fie în cazul în care aceasta stabilește că persoanele aflate într-o situație similară au beneficiat în mod nejustificat de un avantaj și că, prin urmare, nici recurentul nu are dreptul la acest avantaj. Dacă se aplică aceste norme de logică juridică, este evident că, pentru a se putea respinge acțiunea, ar fi fost necesar să se examineze cel puțin una dintre cele două întrebări care urmează și să se răspundă negativ la aceasta în ceea ce îl privește pe recurent. Tribunalul ar fi trebuit să se pronunțe în primul rând dacă funcțiile exercitate de funcționarii pe care Comisia îi asimilează cu șefii de unitate erau echivalente cu cele exercitate de către recurent și, în al doilea rând, în ce măsură Comisia avea dreptul sau nu avea dreptul de a le acorda acestor funcționari prima de conducere.

Având în vedere că aceste două aspecte au rămas neelucidate, pentru ca acestea să poată fi considerate ca fiind lipsite de relevanță juridică trebuie să se poată prezuma că acțiunea ar fi trebuit să fie respinsă și în cazul în care la aceste două întrebări s-ar fi răspuns în sensul argumentației recurentului. O astfel de concluzie nu este însă posibilă. Întrucât Tribunalul nu a examinat aspectul legalității includerii altor categorii de funcționari ai Comisiei în funcție de standardele imperative de interpretare juridică, respectiv prin includerea principiului egalității care să prevaleze asupra dreptului comunitar derivat, trebuie presupus că o astfel de examinare ar fi condus la concluzia că, prin extinderea la alte categorii de funcționari, Comisia a acționat în mod legal. Contrar susținerilor Tribunalului în această privință, recurentul nu solicită egalitatea de tratament în afara cadrului legal, ci egalitatea de tratament în conformitate cu acest cadru legal.

Al treilea motiv de recurs: Tribunalul a încălcat principiile elementare ale procedurii de drept comun

Refuzul de a verifica existența unei pretinse încălcări a unui drept fundamental constituie o atingere adusă acestui drept, cu mult mai gravă decât o eroare de drept privind problema dacă, în realitate, dreptul fundamental a făcut sau nu a făcut obiectul unei încălcări, în măsura în care persoana interesată este lipsită de protecția oferită de dreptul fundamental. Numai în ipoteza în care afirmația recurentului, potrivit căreia dreptul fundamental ar fi fost încălcat, este total lipsită de temei sau dacă, în mod evident, faptele invocate în cadrul comparării situațiilor nu susțin această teză se poate renunța la efectuarea unei examinări pe fond privind încălcarea dreptului fundamental. Însă nu aceasta este situația incidentă în cauza de față. Tribunalul a încălcat așadar principiile elementare ale procedurii de drept comun. Prin urmare, nu poate fi menținută hotărârea care conține numai o asemenea motivare.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundespatentgericht (Germania) la 4 februarie 2008 — Contencios în materia mărcilor — Părți: Bild.T-Online.de AG & Co. KG și președintele Deutsches Patent- u. Markenamt

(Cauza C-39/08)

(2008/C 107/18)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundespatentgericht

Părțile din acțiunea principală

Bild.T-Online.de AG & Co. KG și președintele Deutsches Patent- u. Markenamt

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 3 din Directiva 89/104/CEE din 21 decembrie 1988 impune, pentru a asigura egalitatea de șanse în domeniul concurenței ⁽¹⁾, ca toate cererile identice sau similare să fie tratate în aceeași modalitate?
- 2) În caz afirmativ, instanța este obligată să analizeze indiciile concrete privind o inegalitate de tratament care denaturează concurența și să ia în considerare, la efectuarea analizei, deciziile anterioare pe care autoritatea competentă le-a pronunțat în cazuri similare?

- 3) În caz afirmativ, atunci când constată o astfel de discriminare, instanța trebuie să respecte interdicția oricărei discriminări care are ca efect denaturarea concurenței la interpretarea și la aplicarea articolului 3 din Directiva 89/104/CEE din 21 decembrie 1988?
- 4) În cazul unui răspuns negativ la întrebările 1, 2 și 3, pentru a preveni denaturarea concurenței, legislația națională trebuie să oblige autoritatea națională să inițieze, din oficiu, o procedură de anulare a mărcilor anterioare înregistrate în mod eronat?

⁽¹⁾ JO L 40, p. 1, Ediție specială, 17/vol.1, p. 92.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundespatentgericht (Germania) la 8 februarie 2008 — Cauză în materia dreptului mărcilor pe rol între: ZVS Zeitungsvertrieb Stuttgart GmbH și președintele Deutsches Patent- u. Markenamt

(Cauza C-43/08)

(2008/C 107/19)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundespatentgericht

Părțile din acțiunea principală

ZVS Zeitungsvertrieb Stuttgart GmbH și președintele Deutsches Patent- u. Markenamt

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 3 din Directiva 89/104/CEE din 21 decembrie 1988 impune o egalitate de tratament a solicitanților ⁽¹⁾, care se află în situație de concurență, în momentul înregistrării mărcilor în vederea asigurării egalității de șanse pe planul concurenței?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ, instanța este obligată să examineze indiciile concrete ale unei inegalități de tratament care a condus la o denaturare a concurenței și să țină seama în cadrul analizei de decizii anterioare adoptate de autoritatea competentă în cazuri similare?

- 3) În cazul unui răspuns afirmativ, instanța, atunci când a constatat o astfel de discriminare, trebuie să țină seama de interdicția oricărei discriminări care denaturează concurența atunci când interpretează și aplică articolul 3 din Directiva 89/104/CEE din 21 decembrie 1988?
- 4) În cazul unui răspuns negativ la întrebările 1, 2 și 3, legislația națională, în scopul de a evita orice denaturare a concurenței, trebuie să oblige autoritatea națională să deschidă din oficiu o procedură de anulare împotriva unor mărci anterioare înregistrate în mod greșit?

(¹) JO L 40, p. 1, Ediție Specială 17/vol. 1, p. 92.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Korkein oikeus (Finlanda) la 8 februarie 2008 — Akavan Erityisalojen Keskusliitto AEK ry și alții/Fujitsu Siemens Computers Oy

(Cauza C-44/08)

(2008/C 107/20)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein oikeus

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Akavan Erityisalojen Keskusliitto AEK ry, Erityisalojen Toimihenkilöliitto ERTO ry, Uusi Insinööriliitto UIL ry (fost Insinööriliitto IL ry), Metallityöväen Liitto ry, Palvelulojen Ammattiliitto PAM ry, Suomen Ekonomiliitto — Finlands Ekonomförbund SEFE ry, Ammattiliitto SUORA ry, Suomen Valtiotieteilijöitten Liitto SVAL ry — Statsvetarnas Förbund i Finland rf, Sähköalojen Ammattiliitto ry, Tekniikan Akateemisten Liitto TEK ry și Toimihenkilöunioni TU ry

Pârâtă: Fujitsu Siemens Computers Oy

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 2 alineatul (1) din Directiva 98/59/CE (¹) trebuie interpretat în sensul că obligația de a iniția consultări „în timp util” atunci când angajatorul „are în vedere concedieri

colective”, impune începerea consultărilor atunci când, din deciziile strategice sau din modificări în legătură cu activitatea comercială rezultă necesitatea unei concedieri colective? Alternativ, această dispoziție trebuie interpretată în sensul că obligația de a iniția consultările ia naștere deja atunci când angajatorul are în vedere măsuri sau modificări în legătură cu activitatea comercială, precum modificarea capacității de producție sau concentrarea producției, care să aibă drept urmare necesitatea concedierilor colective?

- 2) Luând în considerare faptul că articolul 2 alineatul (3) litera (a) din directivă face trimitere la comunicarea în timp util a informațiilor în cursul consultărilor, articolul 2 alineatul (1) din directivă trebuie interpretat în sensul că obligația de a iniția consultările „în timp util” atunci când „sunt avute în vedere” concedieri colective presupune ca inițierea consultărilor să aibă deja loc înainte ca planurile angajatorului să se afle într-un stadiu în care acesta să fie în măsură să concretizeze informațiile prevăzute la articolul 2 alineatul (3) litera (b) și să le comunice lucrătorilor?

- 3) Articolul 2 alineatul (1) coroborat cu articolul 2 alineatul (4) din directivă trebuie interpretat în sensul că, în cazul în care angajatorul este o întreprindere care se află sub controlul unei alte societăți, obligația de a iniția consultările cu reprezentanții lucrătorilor ia naștere atunci când, fie angajatorul, fie societatea-mamă care își exercită controlul asupra acestuia are în vedere să efectueze o concediere colectivă a lucrătorilor încadrați de acest angajator?

- 4) În cazul în care este vorba despre consultări într-o filială a unui grup și se apreciază, luându-se în considerare dispozițiile articolului 2 alineatul (4) din directivă, obligația prevăzută la articolul 2 alineatul (1) de a iniția consultările „în timp util” atunci când „sunt avute în vedere” concedieri colective, obligația de a iniția consultările ia naștere deja în momentul în care conducerea grupului sau a societății-mamă are în vedere concedierea colectivă, însă acest plan nu s-a concretizat încă în ceea ce îi privește pe lucrătorii încadrați de o anumită filială aflată sub control? Alternativ, obligația de inițiere a consultărilor în cadrul filialei ia naștere doar în momentul în care conducerea grupului sau a societății-mamă are în vedere în mod expres să efectueze concedierea colectivă în filiala respectivă ?

- 5) Atunci când angajatorul este o întreprindere (o filială a unui grup) care este controlată de o altă întreprindere (societatea-mamă sau conducerea grupului) în sensul articolului 2 alineatul (4) din directivă, articolul 2 din directivă trebuie interpretat în sensul că procedura de consultare prevăzută în această dispoziție trebuie să se încheie înaintea luării unei decizii de către societatea-mamă sau de către conducerea grupului cu privire la concedierile colective în cadrul filialei?

6) Dacă directiva trebuie interpretată în sensul că procedura de consultare care trebuie îndeplinită în cadrul filialei se încheie obligatoriu înaintea luării unei decizii de către societatea-mamă sau de către conducerea grupului cu privire la concedierile colective, în această privință are relevanță numai o decizie al cărei efect direct constă în concedierile colective în cadrul filialei sau este necesar ca procedura de consultare să se fi încheiat înaintea luării unei decizii comerciale sau strategice de către societatea-mamă sau de către conducerea grupului, în baza căreia concedierile colective din cadrul filialei sunt probabile, însă nu sunt încă cu siguranță definitive?

(¹) Directiva 98/59/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la concedierile colective (JO L 225, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 05, p. 95).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hof van beroep te Brussel (Belgia) la 8 februarie 2008 — Spector Photo Group NV și Chris Van Raemdonck/ Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezzen (CBFA)

(Cauza C-45/08)

(2008/C 107/21)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hof van beroep te Brussel (Belgia)

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Spector Photo Group NV și Chris Van Raemdonck

Pârâtă: Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezzen (CBFA).

Întrebările preliminare

1) Dispozițiile directivei privind abuzul de piață (¹), în special articolul 2, reprezintă o armonizare completă, sub rezerva dispozițiilor care autorizează expres statele membre punerea în aplicare în mod liber a măsurilor, sau dispozițiile acestei directive au în vedere, în integralitatea lor, numai o armonizare minimă?

2) Articolul 2 alineatul (1) din directiva privind abuzul de piață trebuie interpretat în sensul că simplul fapt că o persoană la care se referă articolul 2 primul paragraf din directivă, care deține informații confidențiale, dobândește, cedează sau încearcă să dobândească sau să cedeze, pentru sine sau pentru o terță parte, instrumente financiare la care se referă informațiile în cauză înseamnă totodată că persoana utilizează informațiile confidențiale?

3) În cazul în care răspunsul la a doua întrebare este negativ, trebuie considerat că, pentru aplicarea articolului 2 din directiva privind abuzul de piață, este necesară o decizie deliberată de utilizare a informațiilor confidențiale?

Dacă și o decizie nescrisă poate reprezenta o astfel de decizie, este necesar ca decizia de utilizare să rezulte din circumstanțe care nu pot avea nicio altă explicație sau este suficient ca aceste circumstanțe să poată fi interpretate în sensul că au o astfel de semnificație?

4) Dacă, pentru a constata caracterul proporțional al unei sancțiuni administrative, menționat la articolul 14 din directiva privind abuzul de piață, trebuie avut în vedere beneficiul realizat, trebuie prezumat că publicarea informațiilor calificate drept confidențiale a influențat într-adevăr în mod semnificativ cursul instrumentului financiar?

În caz afirmativ, care trebuie să fie nivelul minim de modificare a cursului pentru ca această modificare să poată fi considerată semnificativă?

5) Indiferent de modificarea semnificativă sau nesemnificativă a cursului după publicarea informațiilor, ce perioadă trebuie avută în vedere, după publicarea informațiilor, pentru a stabili nivelul modificării cursului și care este data la care trebuie evaluat beneficiul patrimonial realizat, pentru a defini sancțiunea adecvată?

6) În cadrul aprecierii caracterului proporțional al sancțiunii, articolul 14 din directiva privind abuzul de piață trebuie interpretat în sensul că, dacă un stat membru a prevăzut posibilitatea unei sancțiuni penale alături de o sancțiune administrativă, la stabilirea caracterului proporțional al sancțiunii trebuie luate în considerare posibilitatea și/sau cuantumul unei sancțiuni penale pecuniare?

(¹) Directiva 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind utilizările abuzive ale informațiilor confidențiale și manipulările pieței (abuzul de piață) (JO L 96, p. 16, Ediție specială, 06/vol. 5, p. 210).

Acțiune introdusă la 12 februarie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză

(Cauza C-52/08)

(2008/C 107/22)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: H. Støvlbæk și P. Andrade, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că prin netranspunerea, în ceea ce privește accesul la profesia de notar, a Directivei 2005/36/CE ⁽¹⁾ care a abrogat și a înlocuit Directiva 89/48/CEE ⁽²⁾, Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul Directivei 2005/36/CE;
- obligarea Republicii Portugeze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia consideră că prin faptul că nu a permis notarilor din alte state membre exercitarea profesiei în Portugalia, chiar dacă aceștia aveau dreptul să o exercite într-un stat membru în care este o profesie reglementată sau chiar dacă au exercitat-o, în condițiile prevăzute, într-un stat membru în care nu este o profesie reglementată, statul portughez nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 13 din Directiva 2005/36.

În orice caz, prin faptul că a solicitat candidaților la profesia de notar licența în drept la o universitate portugheză sau o atestare academică echivalentă conform legii portugheze, statul portughez nu și-a îndeplinit de asemenea obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 13 și 14 din aceeași directivă.

Pe de altă parte, prin faptul că a solicitat candidaților la profesia de notar, anterior efectuării perioadei de stagiu, promovarea probelor publice destinate verificării cunoștințelor generale de drept ale acestora, statul portughez nu și-a îndeplinit de asemenea obligațiile care îi revin în temeiul articolului 14 alineatul (3) și al articolului 3 litera (h) din Directiva 2005/36.

În consecință, Comisia consideră că în ceea ce privește profesia de notar, statul portughez nu a transpus Directiva 2005/36.

⁽¹⁾ Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale (JO L 255, p. 22, Ediție specială, 05/vol. 8, p. 3).

⁽²⁾ JO L 19, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 2, p. 76.

Acțiune introdusă la 12 februarie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Austria

(Cauza C-53/08)

(2008/C 107/23)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: G. Braun și H. Støvlbæk, agenți)

Pârâtă: Republica Austria

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin condiționarea accesului la profesia de notar de cetățenia austriacă la § 6 (1) din Notariatsordnung (Codul notarial), Republica Austria a încălcat articolele 43 CE și 45 CE;
- constatarea faptului că, prin netranspunerea Directivei 89/48/CE (respectiv Directiva 2005/36/CE) privitoare la profesia de notar, Republica Austria a încălcat această directivă și articolele 43 CE și 45 CE;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Articolul 43 CE interzice orice discriminare bazată pe cetățenie, care rezultă din dispoziții legale sub formă de restricții la libertatea de stabilire. Conform articolului 45 alineatul (1) CE, capitolul despre dreptul de stabilire nu se aplică activităților care sunt asociate într-un stat membru, în mod permanent sau ocazional, cu exercitarea autorității publice.

În conformitate cu Notariatsordnung (Codul notarial), în Austria pot fi numiți notari numai cetățenii austrieci. Potrivit Comisiei, dispoziția în cauză constituie astfel o discriminare pe criterii de cetățenie și încalcă libertatea de stabilire a cetățenilor altor state membre, în sensul în care îi împiedică să practice profesia de notar.

Potrivit Comisiei, activitățile notariale nu intră sub incidența excepției de la articolul 45 CE, astfel încât libertatea de stabilire este aplicabilă profesiei de notar.

Pentru a răspunde la întrebarea cu privire la ce înseamnă „autoritate publică” în sensul articolului 45 CE, trebuie să se facă referire, pe de o parte, la interpretarea existentă la nivel național. Activitățile care într-un stat membru nu sunt considerate ca fiind de autoritate publică nu pot face obiectul excepției menționate, chiar dacă aceleași activități intră sub incidența autorității publice în celelalte state membre. Pe de altă parte, pentru a fi interpretate în sensul articolului 45 CE, noțiunea și scopul autorității publice trebuie determinate din punctul de vedere al dreptului comunitar, iar importanța acestei noțiuni trebuie interpretată de către Curte în mod autonom și uniform. Faptul că legiuitorul austriac și instanțele austriece consideră, în principiu, că prin activitățile de notariat se participă la exercitarea autorității publice naționale nu înseamnă că aceste activități pot fi excluse, din acest motiv, de la libertatea de stabilire, potrivit unei aprecieri mai restrictive a dreptului comunitar. Ca excepție de la o libertate fundamentală, articolul 45 CE alineatul (1) trebuie interpretat în mod restrictiv.

În stadiul actual al integrării este deosebit de dificil să se găsească, din punct de vedere al conținutului, o justificare pentru condiția cetățeniei în ceea ce privește activitățile notariale. Niciuna dintre aceste activități, chiar dacă sunt de natură suverană, nu presupune un raport special cu statul, astfel cum este cazul cetățeniei. De asemenea, nu există riscul ca aceste activități să creeze conflicte cu cetățenii austrieci prin exercitarea autorității de stat și prin utilizarea mijloacelor puterii de stat.

Activitățile enumerate de Republica Austria pentru justificarea condiției cetățeniei — autentificarea de acte juridice și de convenții, aplicarea clauzei executorii, consilierea juridică și activitatea de „Gerichtskommissar” (notar desemnat de, instanță, cu atribuții în ceea ce privește efectuarea anumitor acte procedurale) nu sunt suficiente pentru a justifica aplicarea articolului 45 CE. În măsura în care notarii participă într-adevăr la exercitarea autorității publice, această participare nu are loc decât în mod indirect. De altfel, exercitarea autorității publice nu trebuie confundată cu activități de interes public. Interesul public nu este neapărat o componentă a autorității publice; activitățile care au ca scop interesul public și nu interesul indivizilor, nu presupun în mod obligatoriu transferul de autoritate publică. În timp ce exercitarea efectivă a autorității publice poate să rămână în continuare rezervată propriilor resortisanți ai statelor membre, exercitarea unei anumite activități de interes public, cum este de exemplu cazul administrării justiției cu titlu preventiv, poate fi garantată prin aplicarea unor dispoziții și a unui control specifice în ceea ce privește accesului la profesie precum și îndatoririle profesionale.

În consecință, Comisia apreciază că niciuna dintre activitățile care sunt proprii notarilor în Austria, indiferent dacă sunt luate în considerare împreună sau în mod separat, nu constituie o participare directă și specifică la exercitarea autorității publice în sensul consacrat de jurisprudență.

A acțiune introdusă la 12 februarie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Federală Germania

(Cauza C-54/08)

(2008/C 107/24)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: H. Støvlbæk și G. Braun, agenți)

Pârâtă: Republica Federală Germania

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin condiționarea accesului la profesia de notar de cetățenia germană la § 5 din Bundesnotarordnung (Codul notarial), Republica Federală Germania a încălcat articolele 43 CE și 45 CE;
- constatarea faptului că, prin netranspunerea Directivei 89/48/CE (respectiv Directiva 2005/36/CE) privitoare la profesia de notar, Republica Federală Germania a încălcat această directivă și articolele 43 CE și 45 CE;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Articolul 43 CE interzice orice discriminare bazată pe cetățenie, care rezultă din dispoziții legale sub forma unor restricții la libertatea de stabilire. Conform articolului 45 alineatul (1) CE, capitolul despre dreptul de stabilire nu se aplică activităților care sunt asociate într-un stat membru, în mod permanent sau ocazional, cu exercitarea autorității publice.

În conformitate cu Bundesnotarordnung, în Germania pot fi numiți notari numai cetățenii germani. Potrivit Comisiei, dispoziția în cauză constituie astfel o discriminare pe criterii de cetățenie și încălcă libertatea de stabilire a cetățenilor altor state membre, în sensul în care îi împiedică să practice profesia de notar.

Potrivit Comisiei, activitățile notariale nu intră sub incidența excepției de la articolul 45 CE, astfel încât libertatea de stabilire este aplicabilă profesiei de notar.

Pentru a răspunde la întrebarea cu privire la ce înseamnă „autoritate publică” în sensul articolului 45 CE, trebuie să se facă referire, pe de o parte, la interpretarea existentă la nivel național. Activitățile care într-un stat membru nu sunt considerate ca fiind de autoritate publică nu pot face obiectul excepției menționate, chiar dacă aceleași activități intră sub incidența autorității publice în celelalte state membre. Pe de altă parte, pentru a fi interpretate în sensul articolului 45 CE, noțiunea de autoritate publică și domeniul de aplicare al acesteia trebuie determinate din punctul de vedere al dreptului comunitar, iar importanța acestei noțiuni trebuie interpretată de către Curte în mod autonom și uniform. Faptul că legiuitorul german și instanțele germane consideră, în principiu, că prin activitățile de notariat se participă la exercitarea autorității publice naționale, nu înseamnă că aceste activități pot fi excluse, din acest motiv, de la libertatea de stabilire, potrivit unei aprecieri mai restrictive a dreptului comunitar. Ca excepție de la o libertate fundamentală, articolul 45 CE alineatul (1) trebuie interpretat în mod restrictiv.

În stadiul actual al integrării este deosebit de dificil să se găsească, din punct de vedere al conținutului, o justificare pentru condiția cetățeniei în ceea ce privește activitățile notariale. Niciuna dintre aceste activități, chiar dacă sunt de natură suverană, nu presupune un raport special cu statul, astfel cum este cazul cetățeniei. De asemenea, nu există riscul ca aceste activități să creeze conflicte cu cetățenii germani prin exercitarea autorității de stat și prin utilizarea mijloacelor puterii de stat.

Activitățile enumerate de Republica Federală Germania pentru justificarea condiției cetățeniei — autentificarea de acte juridice și de convenții, valoarea probatorie a acestor acte, aplicarea clauzei executorii și consilierea juridică inerentă autentificării, nu sunt suficiente pentru a justifica aplicarea articolului 45 CE. În măsura în care notarii participă într-adevăr la exercitarea autorității publice, această participare nu are loc decât în mod indirect. De altfel, exercitarea autorității publice nu trebuie confundată cu activitățile de interes public. Interesul public nu este neapărat o componentă a autorității publice; activitățile care au ca scop interesul public și nu interesul indivizilor nu presupun în mod obligatoriu transferul de autoritate publică. În timp ce exercitarea efectivă a autorității publice poate să rămână în continuare rezervată propriilor resortisanți ai statelor membre, exercitarea unei anumite activități de interes public, cum este de exemplu cazul administrării justiției cu titlu preventiv, poate fi garantată și prin aplicarea unor dispoziții și a unui control specifice în ceea ce privește accesul la profesie precum și îndatoririle profesionale.

În consecință, Comisia apreciază că niciuna dintre activitățile care sunt proprii notarilor în Germania, indiferent dacă sunt luate în considerare împreună sau în mod separat, nu constituie o participare directă și specifică la exercitarea autorității publice în sensul consacrat de jurisprudență.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Regatul Unit) la 13 februarie 2008 — Vodafone Ltd, Telefónica O2 Europe plc, T-Mobile International AG, Orange Personal Communications Services Ltd/Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform

(Cauza C-58/08)

(2008/C 107/25)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Vodafone Ltd, Telefónica O2 Europe plc, T-Mobile International AG, Orange Personal Communications Services Ltd

Pârât: Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform

Interested parties: Office of Communications, Hutchison 3G (UK) Limited

Intervener: GSM Association

Întrebările preliminare

- 1) Este Regulamentul (CE) nr. 717/2007 ⁽¹⁾ lipsit de validitate, în totalitate sau în parte, din cauza alegerii inadecvate a articolului 95 ca temei juridic?
- 2) Este articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 717/2007 (împreună cu articolul 2 litera (a) și cu articolul 6 alineatul (3) în măsura în care acestea se referă la eurotarif și obligațiile privind eurotariful) lipsit de validitate prin faptul că stabilirea unui plafon pentru tarifele cu amănuntul al serviciilor de roaming încalcă principiul proporționalității și/sau principiul subsidiarității.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 717/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 iunie 2007 privind roaming-ul în rețelele publice de telefonie mobilă în interiorul Comunității și de modificare a Directivei 2002/21/CE (JO L 171, p. 32).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hof van Cassatie van België la 18 februarie 2008 — UDV North America Inc/Brandtraders NV

(Cauza C-62/08)

(2008/C 107/26)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hof van Cassatie van België

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: UDV North America Inc

Pârâtă: Brandtraders NV

Întrebările preliminare

- 1) Utilizarea semnului în sensul articolului 9 alineatul (1) litera (a) și al articolului 9 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul nr. 40/94 ⁽¹⁾ (CE) al Consiliului privind marca comunitară cere ca terțul vizat la articolul 9 alineatul (1) litera (a) din Regulament:
 - a) să utilizeze semnul în folosul propriu?
 - b) să utilizeze semnul în calitate de parte interesată în cadrul unei vânzări de mărfuri în care este el însuși parte afiliată?
- 2) Un agent comercial care intervine în folosul propriu poate fi calificat drept terț care utilizează semnul în sensul dispozițiilor citate anterior?

⁽¹⁾ JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Finanzgericht Düsseldorf (Germania) la 18 februarie 2008 — Europol Frost-Food GmbH/Hauptzollamt Krefeld

(Cauza C-65/08)

(2008/C 107/27)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Düsseldorf

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Europol Frost-Food GmbH

Pârât: Hauptzollamt Krefeld

Întrebarea preliminară

Este validă nota complementară 5 litera (b) de la capitolul 20 din Nomenclatura Combinată, în versiunea rezultată din Regulamentul (CE) nr. 2388/2000 ⁽¹⁾ și Regulamentul (CE) nr. 2031/2001 ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2388/2000 al Comisiei din 13 octombrie 2000 de modificare a anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Valam Comun (JO L 264, p. 1, rectificare în JO L 276, p. 92).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 2031/2001 al Comisiei din 6 august 2001 de modificare a anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Valam Comun (JO L 279, p. 1).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Oberlandesgericht Stuttgart (Germania) la 18 februarie 2008 — Procedură de extrădare împotriva lui Szymon Kozłowski

(Cauza C-66/08)

(2008/C 107/28)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Stuttgart

Partea din acțiunea principală

Szymon Kozłowski

Întrebările preliminare

- 1) Ipoteza în care o persoană are „reședința” sau „rămâne” într-un stat membru, în sensul articolului 4 punctul 6 din Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre ⁽¹⁾, este contrară împrejurării în care persoana respectivă:
 - a) nu rămâne în mod neîntrerupt în statul membru respectiv,
 - b) nu se stabilește în acel stat membru în conformitate cu dreptul de ședere,
 - c) comite în acel stat membru infracțiuni în mod obișnuit și/sau
 - d) se află în detenție în acel stat membru?

2) O transpunere a articolului 4 punctul 6 din Decizia-cadru 2002/584 într-o modalitate în care este interzisă întotdeauna extrădarea unui resortisant al statului membru respectiv împotriva voinței acestuia, în scopul executării unei pedepse, în timp ce, dimpotrivă, extrădarea resortisanților altor state membre împotriva voinței lor poate fi autorizată în funcție de puterea de apreciere a autorităților, este conformă cu dreptul Uniunii Europene, în special cu principiul nediscriminării și al cetățeniei Uniunii, potrivit articolului 6 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) coroborat cu articolele 12, 17 și următoarele din Tratatul de instituire a Comunității Europene (TCE) și, în cazul unui răspuns afirmativ, principiile menționate trebuie să fie luate în considerare în orice situație în cadrul exercitării puterii de apreciere?

(¹) JO L 190, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 3.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesfinanzhofs (Germania) la 20 februarie 2008 — Margarete Block/Finanzamt Kaufbeuren

(Cauza C-67/08)

(2008/C 107/29)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Margarete Block

Pârât: Finanzamt Kaufbeuren

Întrebările preliminare

1) Dispozițiile articolului 73 d, alineatul (1) litera (a) și alineatul (3) din Tratatul CE [devenit articolul 58 alineatul (1) litera (a) și alineatul (3) CE] permit să se excludă imputarea unui impozit pe succesiuni spaniol asupra impozitului pe succesiuni german, prevăzută prin dispozițiile coroborate ale articolului 21 alineatele 1 și 2 punctul 1 din Erbschaftsteuer- und Schenkungsteuergesetz (Legea privind impozitul pe succesiuni și pe donații — denumită în continuare „ErbStG”) și ale articolului 121 din Bewertungsgesetz (Legea privind

evaluarea — denumită în continuare „BewG”) (restricție materială) chiar pentru succesiunile din 1999?

2) Articolul 73 b alineatul (1) din Tratatul CE [devenit articolul 56 alineatul (1) CE] trebuie interpretat în sensul că impozitul pe succesiuni pe care un alt stat membru al Uniunii Europene îl percepe în legătură cu achiziționarea pe cale succesorală a creanțelor de capital deținute la instituțiile de credit din acel stat membru de către un defunct care a avut ultimul domiciliu în Germania și al cărui moștenitor are domiciliul de asemenea în Germania trebuie imputate asupra impozitului pe succesiuni în Germania?

3) Diferitele puncte de legătură în cadrul regimurilor fiscale naționale sunt pertinente pentru a determina care este statul în cauză care trebuie să evite dubla impozitare și, dacă acesta este cazul, legătura cu domiciliul creditorului este mai adecvată decât legătura cu sediul debitorului?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale di Napoli — Sezione Lavoro (Italia) la 20 februarie 2008 — Raffaello Visciano/I.N.P.S.

(Cauza C-69/08)

(2008/C 107/30)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Napoli — Sezione Lavoro

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Raffaello Visciano

Pârât: I.N.P.S.

Întrebările preliminare

1) Articolele 3 și 4 din Directiva 80/987 (¹) din 20 octombrie 1980, în măsura în care prevăd plata creanțelor salariale ale lucrătorilor salariați, care privesc salarizarea, permit ca astfel de creanțe, în momentul în care sunt valorificate în raport cu instituția de garantare, să fie private de natura lor salarială inițială și să primească calificarea diferită de asigurare socială, numai pentru faptul că plata lor a fost încredințată de către statul membru unei instituții a asigurărilor sociale și că, prin urmare, în reglementarea națională, termenul „salarizare” este înlocuit de termenul „prestație de asigurare socială”?

- 2) Având în vedere finalitatea socială a directivei este suficient ca reglementarea națională să utilizeze creanța salarială inițială a lucrătorului salariat ca un simplu termen de comparație, în raport cu care să poată determina *per relationem* prestația care trebuie garantată prin intervenția instituției de garantare, sau este necesar ca respectiva creanță salarială a lucrătorului în raport cu angajatorul insolubil să fie protejată, prin intervenția instituției de garantare, asigurându-i-se un conținut, garanții, termene și modalități de exercitare similare celor recunoscute oricărei alte creanțe de dreptul muncii în aceeași ordine juridică?
- 3) Principiile care rezultă din reglementarea comunitară și în special principiile echivalenței și efectivității permit aplicarea, pentru creanțele salariale ale lucrătorilor salariați, care privesc salarizarea pe o perioadă determinată conform articolului 4 din Directiva 80/987, a unui regim al prescripției mai puțin favorabil în raport cu cel aplicat creanțelor de natură similară?

(¹) JO L 283, p. 23, Ediție specială 05/vol. 1, p. 197.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Court of Appeal (Civil Division) (Regatul Unit) la 21 februarie 2008 — The Queen la cererea lui Christopher Mellor/Secretary of State for Communities and Local Government

(Cauza C-75/08)

(2008/C 107/31)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Court of Appeal (Civil Division).

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Christopher Mellor

Pârât: Secretary of State for Communities and Local Government

Întrebările preliminare

- 1) În temeiul articolului 4 din Directiva 85/337/CEE (¹) a Consiliului, astfel cum a fost modificată prin Directivele 97/11/CE (²) și 2003/35/CE (³) (denumită în continuare „directiva”), statele membre trebuie să pună la dispoziția

publicului motivele unei decizii prin care se stabilește că nu există obligația ca un proiect aparținând categoriilor prezentate în anexa II să constituie obiectul unei evaluări în conformitate cu articolele 5-10 din directivă?

- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, această obligație este îndeplinită de conținutul scrisorii adresate de Secretary of State la 4 decembrie 2006?
- 3) În cazul unui răspuns negativ la a doua întrebare, care este întinderea obligației de a motiva în acest context?

(¹) Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 175, p. 40, Ediție specială 15/vol. 1, p. 174).

(²) JO L 73, p. 5, Ediție specială 15/vol. 3, p. 254.

(³) Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003 de instituire a participării publicului la elaborarea anumitor planuri și programe privind mediul și de modificare a directivelor 85/337/CEE și 96/61/CE ale Consiliului în ceea ce privește participarea publicului și accesul la justiție (JO L 156, p. 17, Ediție specială 15/vol. 10, p. 8).

Acțiune introdusă la 29 februarie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei

(Cauza C-94/08)

(2008/C 107/32)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: domnul G. Rozet și doamna L. Lozano Palacios, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin menținerea în legislația sa a cerinței naționalității spaniole pentru exercitarea funcțiilor de căpitan și de ofițer secund pe toate navele aflate sub pavilion spaniol diferite de navele comerciale cu tonaj brut mai mic de 100 GT care transportă încărcătură sau mai puțin de 100 de pasageri, nave care operează exclusiv între porturi sau puncte situate în zone în care Spania își exercită suveranitatea, drepturi suverane sau jurisdicția, Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul dreptului comunitar și în special în temeiul articolului 39 CE;

— obligarea Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În conformitate cu legislația spaniolă, funcțiile de căpitan și de ofițer secund pe toate navele aflate sub pavilion spaniol diferite de navele comerciale cu tonaj brut mai mic de 100 GT care transportă încărcătură sau mai puțin de 100 de pasageri, nave care operează exclusiv între porturi sau puncte situate în zone în care Spania își exercită suveranitatea, drepturi suverane sau jurisdicția, trebuie ocupate de cetățeni spanioli.

Comisia consideră că cerința generală a cetățeniei spaniole pentru locurile de muncă menționate încalcă articolul 39 CE și nu poate fi considerată justificată de scutirea prevăzută la alineatul (4) al aceluiași articol. Interpretarea Comisiei a fost confirmată în special de hotărârea pronunțată în cauza C-405/01 ⁽¹⁾, în care Curtea de Justiție a declarat că domeniul de aplicare a acestei excepții trebuie să se limiteze la ceea ce este strict necesar pentru apărarea intereselor generale ale statului membru vizat și că, în ceea ce privește locurile de muncă menționate, interesele respective nu sunt amenințate dacă prerogativele de putere publică pe care le implică sunt exercitate doar cu caracter ocazional sau excepțional de către cetățeni ai altor state membre. Regatul Spaniei nu a modificat legislația în sensul preconizat de Comisie, deși în răspunsul său la avizul motivat s-a angajat să efectueze modificările adecvate.

⁽¹⁾ Hotărârea din 30 septembrie 2003, Colegio de Oficiales de la Marina Mercante Española (Rec., p. I-10391).

Acțiune introdusă la 7 martie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Austria**(Cauza C-107/08)**

(2008/C 107/33)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: B. Schima, agent, A. Alcover San Pedro, agent)

Pârâtă: Republica Austria

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru transpunerea Directivei 2005/33/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iulie 2005 de modificare a Directivei 1999/32/CE cu privire la conținutul de sulf al combustibililor marini ⁽¹⁾, Republica Austria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 2 din directivă;
- obligarea Republica Austria la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul de transpunere a directivei a expirat la 11 august 2006.

⁽¹⁾ JO L 191, p. 59, Ediție specială, 13/vol. 49, p. 134.

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 13 martie
2008 — *Maison de l'Europe Avignon Méditerranée/Comisia
Comunităților Europene*

(Cauza T-43/03) ⁽¹⁾

(„Răspundere extracontractuală — Denumirea «info point
Europe» — Declarațiile unui agent al Comisiei referitoare la
reclamantă”)

(2008/C 107/34)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: *Maison de l'Europe Avignon Méditerranée* (Avignon,
Franța) (reprezitanți: F. Martineau și N. Benoît, avocats)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: J.-F.
Pasquier, agent)

Obiectul

Cerere de reparare a prejudiciului pe care reclamanta pretinde că
l-a suferit ca urmare a declarațiilor agentului Comisiei la
Marsilia, făcute cu prilejul reuniunii din 23 ianuarie 2003

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) *Maison de l'Europe Avignon Méditerranée* suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile efectuate de către Comisia Comunităților Europene.

⁽¹⁾ JO C 101, 26.4.2003.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 12 martie
2008 — *ESN/Comisia Comunităților Europene*

(Cauza T-332/03) ⁽¹⁾

(„Contracte de achiziții publice de servicii — Procedură de
cerere de ofertă comunitară — Prestare de servicii referitoare
la dezvoltarea și la punerea la dispoziție a unor servicii de
sprijin pentru serviciul de informare privind cercetarea și
dezvoltarea comunitară (CORDIS) — Respingerea ofertei unui
oferant — Principiile egalității de tratament a ofertanților și
transparenței — Respectarea criteriilor de atribuire stabilite în
caietul de sarcini”)

(2008/C 107/35)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: *European Service Network (ESN) SA* (Bruxelles,
Belgia) (reprezitanți: R. Steichen și P.-E. Partsch, avocats)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezitanți: L.
Parpala și E. Manhaeve, agenți)

Obiectul

Cerere a reclamantei de anulare a deciziei de atribuire a contrac-
tului care face obiectul cererii de ofertă ENTR/02/55 — CORDIS
lotul nr. 1 a Comisiei privind dezvoltarea și punerea la dispoziție
a unor servicii de sprijin pentru serviciul de informare privind
cercetarea și dezvoltarea comunitară (CORDIS)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă *European Service Network (ESN) SA* la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 289, 29.11.2003.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 12 martie 2008 — Evropaiki Dynamiki/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-345/03) ⁽¹⁾

(„Contracte de achiziții publice de servicii — Procedură comunitară de cerere de ofertă — Prestare de servicii privind dezvoltarea și punerea la dispoziție de servicii de asistență pentru Serviciul comunitar de informare privind cercetarea și dezvoltarea (CORDIS) — Respingerea ofertei unui ofertant — Principiile egalității de tratament față de ofertanți și transparenței”)

(2008/C 107/36)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atena, Grecia) (reprezentanți: inițial S. Pappas, ulterior N. Korogiannakis, avocats)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: C. O'Reilly și L. Parpala, agenți)

Obiectul

Cererea reclamantei de anulare a deciziei de atribuire a contractului care a făcut obiectul cererii de ofertă ENTR/02/055 — CORDIS lot nr. 2 a Comisiei privind dezvoltarea și punerea la dispoziție a unor servicii de asistență pentru Serviciul comunitar de informare privind cercetarea și dezvoltarea (CORDIS).

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia Comisiei din 16 iulie 2003 de atribuire a contractului care a făcut obiectul cererii de ofertă ENTR/02/055 — CORDIS lot nr. 2.
- 2) Obligă Comisia Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 289, 29.11.2003.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 12 martie 2008 — Giannini/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-100/04) ⁽¹⁾

(„Funcție publică — Concurs general — Neincluderea pe lista de rezervă — Neregularități în desfășurarea probelor, care pot denatura rezultatul — Egalitate de tratament — Acțiune în anulare — Acțiune în despăgubiri”)

(2008/C 107/37)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Massimo Giannini (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: G. Vandersanden și L. Levi, avocats)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: inițial L. Lozano Palacios și M. Velardo, agenți, ulterior G. Berscheid, agent, asistat de M. Genton, avocat)

Obiectul

Pe de o parte, o cerere de anulare a deciziei comisiei de evaluare a concursului COM/A/9/01 pentru constituirea unei rezerve de recrutarea de administratori (A7/A6) în domeniul economiei și al statisticii (JO 2001, C 240 A, p. 12) de a nu-l include pe reclamant pe lista de rezervă pentru acest concurs și, pe de altă parte, o cerere de daune-interese

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Comisia Comunităților Europene suportă propriile cheltuieli de judecată precum și trei părți din cheltuielile efectuate de către domnul Massimo Giannini.
- 3) Domnul Giannini suportă o pătrime din propriile cheltuieli.

⁽¹⁾ JO C 106, 30.4.2004.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 12 martie 2008 — Sebirán/OAPI — El Coto de Rioja (Coto D'Arcis)

(Cauza T-332/04) ⁽¹⁾

(„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative Coto D'Arcis — Mărci comunitare verbale anterioare EL COTO și COTO DE IMAZ — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Lipsa atingerii aduse renumelui — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) și articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”)

(2008/C 107/38)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Sebirán, SL (Requena, Spania) (reprezentanți: A. Calderón Chavero și T. Villate Consonni, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: J. Laporta Insa, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: El Coto de Rioja, SA (Oyón, Spania) (reprezentanți: inițial M.E. López Camba, puis M.E. López Camba și J. Grimau Muñoz, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 15 iunie 2004 (cauza R 550/2003-2) privind o procedură de opoziție între El Coto de Rioja, SA și Sebirán, SL.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Respinge cererea de anulare parțială formulată de El Coto de Rioja, SA, împotriva deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 15 iunie 2004 (cauza R 550/2003-2)
- 3) Obligă societatea Sebirán, SL să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de OAPI și jumătate din cele efectuate de El Coto de Rioja.
- 4) Obligă societatea El Coto de Rioja să suporte jumătate din propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 284, 20.11.2004.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 11 martie 2008 — Guigard/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-301/05) (¹)

(„Răspundere extracontractuală — Neprelungirea unui contract de muncă finanțat prin FED — Lipsa unui comportament nelegal al Comisiei — Competența Tribunalului”)

(2008/C 107/39)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Philippe Guigard (Paris, Franța) (reprezentanți: inițial S. Rodrigues și A. Jaume, ulterior S. Rodrigues și C. Bernard-Glanz, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: inițial D. Martin și K. Herrmann, ulterior F. Dintilhac și G. Boudot, agenți)

Obiectul

Acțiune în despăgubiri având ca obiect repararea prejudiciului presupus a fi suferit de reclamant din cauza comportamentului pretins nelegal al Comisiei prin neprelungirea contractului său de muncă încheiat în cadrul cooperării tehnice între Comunitate și Republica Niger finanțat prin Fondul European de Dezvoltare (FED).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă pe domnul Philippe Guigard la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 271, 29.10.2005.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 12 martie 2008 — Compagnie générale de diététique/OAPI (GARUM)

(Cauza T-341/06) (¹)

(„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale GARUM — Motiv absolut de refuz — Public relevant — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”)

(2008/C 107/40)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Compagnie générale de diététique SAS (Caen, Franța) (reprezentanți: J.-J. Evrard și T. de Haan, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 7 septembrie 2006 (cauza R 1401/2005-1) privind o cerere de înregistrare a semnului verbal GARUM ca marcă comunitară.

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 7 septembrie 2006 (cauza R 1401/2005-1).

2) OAPI suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de *Compagnie générale de diététique SAS*.

(¹) JO C 326, 30.12.2006.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 12 martie 2008 — Rossi Ferreras/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-107/07) (¹)

(„*Recurs — Funcție publică — Funcționari — Raport privind evoluția carierei — Exercițiul de evaluare 2003 — Aprecierea situației de fapt — Sarcina și administrarea probelor — Recurs inadmisibil — Recurs nefondat*”)

(2008/C 107/41)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Francisco Rossi Ferreras (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentanți: F. Frabetti și S. Martin, avocats)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: V. Joris și K. Herrmann, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a doua) din 1 februarie 2007, Rossi Ferreras/Comisia (F-42/05), nepublicată încă în Repertoriu), având ca obiect anularea acestei hotărâri.

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Domnul Francisco Rossi Ferreras suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile efectuate de către Comisia Comunităților Europene.

(¹) JO C 129, 9.6.2007.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 12 martie 2008 — Suez/OAPI (Delivering the essentials of life)

(Cauza T-128/07) (¹)

(„*Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale Delivering the essentials of life — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94*”)

(2008/C 107/42)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Suez (Paris, Franța) (reprezentanți: P. Combeau și D. Régnier, avocats)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 2 februarie 2007 (cauza R 811/2006-1) privind o cerere de înregistrare a mărcii Delivering the essentials of life ca marcă comunitară.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Suez la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 140, 23.6.2007.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 19 februarie 2008 — Apple Computer International/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-82/06) ⁽¹⁾

(„Acțiune în anulare — Tariful Vamal Comun — Clasificare în Nomenclatura Combinată — Persoană care nu este vizată în mod individual — Inadmisibilitate”)

(2008/C 107/43)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Apple Computer International (Cork, Irlanda) (reprezentanți: G. Green, solicitor, P. Sreenan, SC, și B. Quigley, barrister)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: X. Lewis și J. Hottiaux, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Regulamentului (CE) nr. 2171/2005 al Comisiei din 23 decembrie 2005 privind clasificarea anumitor mărfuri în Nomenclatura Combinată (JO L 346, p. 7, Ediție specială, 02/vol. 19, p. 36)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
- 2) Obligă Apple Computer International la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 108, 6.5.2006.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 22 februarie 2008 — Base/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-295/06) ⁽¹⁾

(„Acțiune în anulare — Telecomunicații — Articolul 7 din Directiva 2002/21/CE — Piața cu ridicata a terminării apelurilor de voce în rețelele individuale de telefonie mobilă în Belgia — Putere semnificativă pe piață — Scrisoare cu observațiile Comisiei — Act care nu este supus niciunei căi de atac — Lipsa unei afectări directe — Inadmisibilitate”)

(2008/C 107/44)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Base NV (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: A. Verheyden, Y. Desmedt și F. Bimont, avocats)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: É. Gippini Fournier, M. Shotter și K. Mojzesowicz, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei pretins conținute în scrisoarea Comisiei din 4 august 2006, adresată Institutului belgian de Servicii Poștale și de Telecomunicații, și care, în temeiul articolului 7 din Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru) (JO L 108, p. 33, Ediție specială 13/vol. 35, p. 195), conține observații privind un proiect de decizie notificat de institutul respectiv (Cauza BE/2006/0433).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
- 2) Base NV suportă propriile cheltuieli de judecată și cheltuielile de judecată ale Comisiei.
- 3) Mobistar SA și Regatul Țărilor de Jos suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 310, 16.12.2006.

Acțiune introdusă la 26 ianuarie 2008 — EREF/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-40/08)

(2008/C 107/45)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: D. Fouquet, lawyer)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- declararea nulității Deciziei C(2007)4323 final a Comisiei Europene din 25 septembrie 2007;
- declararea societății vehicul financiar în cauză, în forma și structura sa actuală, ca fiind ajutor de stat nelegal;

— obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate de reclamantă.

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Motivele și principalele argumente

În 2004 reclamanta a adresat Comisei o plângere susținând că, sub diferite aspecte, finanțarea unei noi centrale electrice aflate în construcție în Finlanda constituie un ajutor de stat care nu a fost notificat. Caracteristicile de ajutor de stat indicate în plângere au fost înregistrate de către Comisie sub numărul de cauză CP 238/04, iar în 2006, aceasta a decis să disjunga dosarul în două cauze distincte, cu numerele NN 62/A/2006 și NN 62/B/2006.

În prezenta cauză, reclamanta solicită anularea Deciziei C(2007) 4323 final a Comisiei din 25 septembrie 2007 privind cauza NN 62/A/2006, notificată reclamantei la 14 noiembrie 2007, prin care Comisia a constatat că garanția la export acordată de către Agenția franceză de credit pentru comerțul exterior („COFACE”) prin care se acorda un credit pentru finanțarea noii unități a centralei electrice „Olkiluoto 3” achiziționată de către compania de producere a energiei electrice finlandeze Teollisuuden Voima Oy („TVO”) nu constituie ajutor de stat nelegal și, prin urmare, a decis să închidă procedura de investigație.

Reclamanta susține că garanția la export sau asigurarea creditului în valoare de 570 000 EUR pe care COFACE a acordat-o TVO constituie ajutor intercomunitar nelegal datorită consecințelor sale financiare asupra finanțării globale a proiectului respectiv. Reclamanta afirmă că garanția constituie un ajutor de stat nelegal în măsura în care aceasta a fost acordată de COFACE, care acționează în calitate de agenție publică în numele statului francez, care și-a asumat răspunderea de garantare a restituirii creditului față de consorțiul bancar în cazul în care TVO nu ar asigura plata, precum și în măsura în care prin aceasta se acorda TVO un avantaj economic necuvenit, prin facilitarea accesului acesteia pe piață și prin garantarea potențialului de finanțare al acesteia pe viitor. Mai mult, reclamanta susține că un astfel de împrumut garantat va permite TVO să producă energie electrică la costuri considerabil mai scăzute.

În plus, reclamanta arată că prin disjungerea dosarului în două cauze distincte se încalcă norme fundamentale de procedură și astfel se obțin evaluări inexacte.

Acțiune introdusă la 24 ianuarie 2008 — Shetland Islands Council/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-44/08)

(2008/C 107/46)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Shetland Islands Council (Lerwick, Regatul Unit) (reprezentanți: E. Whiteford, Barrister, R. Murray, Solicitor, and R. Thompson QC)

Concluziile reclamantului

— Anularea articolului 1 alineatul (2) și a articolelor 3, 4 și 5 din decizie;

— obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantul, autoritate publică, a efectuat plăți în sectorul piscicol în cadrul a două măsuri generale de ajutor, intitulate „Aid to the Fish Catching and Processing Industry” (Ajutor pentru pescuit și industria de prelucrare a peștelui) și „Aid to the Fish Farming Industry” (Ajutor pentru industria piscicolă), care erau formate din mai multe scheme diferite de ajutor. Una dintre aceste scheme era așa-numitul „First Time Shareholder Scheme” (Sistem de ajutor pentru noii acționari). Comisia a constatat că ajutorul aplicat de Regatul Unit pe baza acestui sistem este incompatibil cu piața comună în măsura în care este destinat primei achiziții a unei participații într-o navă de pescuit la mâna a doua.

Prin acțiunea formulată, reclamantul solicită, în temeiul articolului 230 CE, anularea parțială a Deciziei Comisiei C39/2006 (ex NN 94/2005) din 13 noiembrie 2007 privind Sistemul de ajutor pentru noii acționari aplicat în Regatul Unit. Mai precis, reclamantul solicită anularea articolului 1 alineatul (2) și a articolelor 3, 4 și 5 din decizia atacată pentru două motive:

(1) Comisia a săvârșit o eroare de drept constatând că toate plățile pentru prima achiziției a unei participații într-o navă de pescuit la mâna a doua sunt incompatibile cu piața comună și trebuie rambursate;

(2) Comisia a săvârșit o eroare de drept constatând că recuperarea ajutoarelor acordate ar fi compatibilă cu:

(a) articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999 ⁽¹⁾ al Consiliului;

(b) principiul general al securității juridice, al protejării încrederii legitime și al egalității de tratament.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 8/vol. 1, p. 41).

Recurs introdus la 18 ianuarie 2008 de Christos Michail împotriva hotărârii pronunțate la 22 noiembrie 2007 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-67/05, Michail/Comisia

(Cauza T-49/08 P)

(2008/C 107/47)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Recurent: Christos Michail (reprezentant: Ch. Meidanis, dikigoros)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurentului

- Anularea hotărârii Tribunalului Funcției Publice pronunțate în cauza F-67/05, în măsura în care nu i se acordă o reparare a prejudiciului moral suferit ca urmare a actelor și a omisiunilor administrației;
- obligarea la repararea prejudiciului moral suferit de recurent, într-un quantum de 120 000 EUR;
- obligarea la plata cheltuielilor de judecată conform prevederilor legale.

Motivele și principalele argumente

Recurentul susține că, în hotărârea atacată, Tribunalul Funcției Publice (denumit în continuare „TFP”) a statuat în mod greșit cu privire la acțiunea sa, prin care solicitase anularea raportului asupra evoluției carierei sale pentru anul 2003 și a deciziei autorității împuternicite să facă numiri de respingere a reclamațiilor pe care acesta le formulase în temeiul articolului 90 alineatul (2) din Statutul funcționarilor.

Mai concret, recurentul invocă faptul că TFP a refuzat în mod greșit să îi acorde repararea prejudiciului moral pe care l-a suferit ca urmare a afectării sale la Direcția Generală Agricolă (DG AGRI), după desființarea Direcției Generale a Controlului Financiar, de care acesta depindea. În opinia recurentului, din cauza unei aprecieri greșite a probelor și din cauza unei motivări contradictorii, TFP nu a aplicat în mod corect dreptul comunitar.

Recurentul mai arată că în mod greșit TFP a omis să se pronunțe asupra unei anumite probleme sau, în subsidiar, că hotărârea acestuia nu este suficient motivată și, în consecință, aduce atingere drepturilor procedurale fundamentale ale recurentului și constituie o încălcare a dreptului comunitar.

Acțiune introdusă la 5 februarie 2008 — UEFA/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-55/08)

(2008/C 107/48)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Uniunea Asociațiilor Europene de Fotbal (UEFA) (Nyon, Elveția) (reprezentați: A. Bell și K. Learoyd, Solicitors)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei contestate, în măsura în care prin aceasta se aprobă ca problemă de drept comunitar înscrierea întregii finale a Campionatului European de Fotbal (EURO) în lista elaborată de Regatul Unit; și
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor ale UEFA, legate de această acțiune.

Motivele și principalele argumente

În temeiul articolului 3a din Directiva 89/552/CEE ⁽¹⁾, un stat membru poate stabili o listă de evenimente sportive sau de altă natură, care sunt considerate evenimente de „o importanță majoră pentru societate”. Evenimentele de pe listă nu pot face obiectul unor drepturi exclusive de emisie care ar împiedica o parte substanțială a publicului din acel stat membru să vizioneze evenimentul în direct sau înregistrat la televiziunea gratuită.

Reclamanta solicită anularea Deciziei 2007/730/CE a Comisiei din 16 octombrie 2007 ⁽²⁾ în care Comisia a declarat că lista elaborată de Regatul Unit în temeiul articolului 3a alineatul (1) din Directiva 89/552/CEE a Consiliului, prin care se înscrie întreaga finală a Campionatului European de Fotbal — EURO, este compatibilă cu dreptul comunitar.

În susținerea acțiunii formulate, reclamanta arată că decizia Comisiei:

- nu a fost adoptată conform unei proceduri clare și transparente, astfel cum se impune în temeiul articolului 3a alineatul (1) din Directiva 89/552/CEE;
- nu este suficient motivată;
- se bazează pe o eroare vădită de apreciere, în măsura în care Comisia a decis că meciurile în care nu este implicată nicio echipă națională în EURO ar putea fi considerate ca evenimente de importanță majoră pentru societatea din Regatul Unit;
- nu conține nicio analiză corectă a dreptului concurenței sau a liberei circulații a serviciilor și duce la o denaturare disproporționată și nejustificată a concurenței pe piața relevantă și la o restricție la libera prestație a serviciilor de emisie;
- încalcă drepturile de proprietate ale reclamantei în măsura în care duce la o restricție a modului în care aceasta poate comercializa drepturile de emisie a EURO;
- încalcă principiul proporționalității, deoarece nu este nici corespunzătoare, nici necesară pentru obiectivele pe care afirmă că le urmărește; și
- încalcă principiul egalității de tratament deoarece creează reclamantei un dezavantaj în comparație cu alți deținători de drepturi.

⁽¹⁾ Directiva 89/552/CEE a Consiliului din 3 octombrie 1989 privind coordonarea anumitor acte cu putere de lege și acte administrative ale statelor membre cu privire la desfășurarea activităților de difuzare a programelor de televiziune (JO 1989, L 298, p. 23, Ediție specială 06/vol. 01, p. 215).

⁽²⁾ Decizia 2007/730/CE a Comisiei din 16 octombrie 2007 privind compatibilitatea cu dreptul comunitar a măsurilor luate de Regatul Unit în temeiul articolului 3a alineatul (1) din Directiva 89/552/CEE a Consiliului privind coordonarea anumitor acte cu putere de lege și acte administrative ale statelor membre cu privire la desfășurarea activităților de difuzare a programelor de televiziune (JO 2007 L 295, p. 12).

Acțiune introdusă la 5 februarie 2008 — IEA și alții/ Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-56/08)

(2008/C 107/49)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: Stichting IEA Secretariaat Nederland (IEA) (Amsterdam, Țările de Jos), Educational Testing Service Global BV (ETS-Europe) (Amsterdam, Țările de Jos), Deutsches Institut für Internationale Pädagogische Forschung (DIPF) (Frankfurt am Main, Germania), Institut zur Qualitätsentwicklung im Bildungswesen (IQB) (Berlin, Germania) (reprezentanți: E. Morgan de Rivery și S. Thibault-Liger, lawyers)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamanților

- Anularea integrală a deciziei Comisiei din 23 noiembrie 2007 prin care se respinge oferta reclamanților prezentată ca urmare a cererii de ofertă nr. EAC/21/2007 „Studiu european cu privire la competențele lingvistice”, întrucât încalcă dreptul comunitar și este bazată pe erori vădite de apreciere;
- anularea integrală a deciziei Comisiei prin care se atribuie un contract legat de această cerere de ofertă către SurveyLang Consortium întrucât încalcă dreptul comunitar și este bazată pe erori vădite de apreciere;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene, în temeiul articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului de Primă Instanță, la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanții au depus o ofertă ca răspuns la cererea de ofertă a pârâtei privind un „Studiu european cu privire la competențele lingvistice” (JO 2007/S 61-074161) în versiunea rectificată (JO 2007/S 109-133727). Reclamanții contestă decizia pârâtei din 23 noiembrie 2007 prin care se respinge oferta acestora și se atribuie contractul altui ofertant.

În susținerea acțiunii lor, reclamanții au arătat că decizia atacată încalcă principiul egalității de tratament, articolul 100 alineatul (1) din regulamentul financiar ⁽¹⁾ și caietul de sarcini.

În plus, reclamanții susțin că au fost săvârșite mai multe erori de către Comisie în ceea ce privește evaluarea criteriilor calitative stabilite în caietul de sarcini, care au condus prin urmare la o eroare vădită de apreciere în stabilirea punctajelor respectivilor ofertanți.

În sfârșit, reclamanții arată că principiul bunei administrări ar fi fost încălcat de către Comisie prin faptul că nu a dat dovadă de diligență în cadrul procedurii de atribuire.

(⁴) Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene, (JO L 248 du 16.9.2002, Ediție specială 01/vol. 3, p. 198).

Acțiune introdusă la 11 februarie 2008 — Hedgefund Intelligence Ltd/OAPI — Hedge Invest (InvestHedge)

(Cauza T-67/08)

(2008/C 107/50)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Hedgefund Intelligence Ltd (Londra, Regatul Unit) (reprezentanți: J. Reed, Barrister și G. Crofton Martin, Solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Hedge Invest SGR P.A. (Milano, Italia)

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei Camerei a doua de recurs din data de 28 noiembrie 2007 în cauza R 148/2007-2 prin care s-a respins recursul;
- respingerea opoziției;
- pronunțarea în sensul că Oficiul și cealaltă parte suportă propriile cheltuieli de judecată și obligarea celeilalte părți la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în fața diviziei de opoziție, a camerei de recurs și a Tribunalului.

Motivul și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: Hedgefund Intelligence Ltd

Marca comunitară vizată: marca figurativă „Invest Hedge” pentru produse și servicii din clasele 9, 16, 36 și 41 — cererea nr. 3 081 081

Titularul mărcii sau al semnelui invocat în sprijinul opoziției: Hedge Invest SGR P.A.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca comunitară figurativă „HEDGE INVEST” pentru servicii din clasa 36.

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția pentru totalitatea serviciilor contestate din clasele 36 și 41; admite cererea de înregistrare a mărcii comunitare pentru produsele necontestate din clasele 9 și 16.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul.

Motivul invocat: reclamanta susține că atunci când a stabilit similitudinea vizuală dintre mărcile respective în percepția consumatorilor care nu sunt vorbitori ai limbii engleze, în mod greșit, camera de recurs a luat în considerare „impresia comercială” și a considerat că impresia comercială a mărcilor în conflict este aceeași.

Atunci când a evaluat similitudinea fonetică dintre mărcile în conflict în percepția consumatorilor care nu sunt vorbitori ai limbii engleze, în mod greșit, camera de recurs a pus proba în sarcina reclamantei.

În final, camera de recurs nu a aplicat în mod oportun concluzia incontestabilă că între serviciile din clasele 36 și 41 exista numai un grad de similitudine foarte limitat și/sau redus.

Acțiune introdusă la 6 februarie 2008 — FIFA/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-68/08)

(2008/C 107/51)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Fédération Internationale de Football Association (FIFA) (Zurich, Elveția) (reprezentanți: E. Batchelor, F. Young, Solicitors, și A. Barav, lawyer)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea, în totalitate sau în parte, a Deciziei Comisiei 2007/730/CE din 16 octombrie 2007 privind compatibilitatea cu dreptul comunitar a măsurilor luate de Regatul Unit în temeiul articolului 3a alineatul (1) din Directiva 89/552/CEE a Consiliului privind coordonarea anumitor acte cu putere de lege și acte administrative ale statelor membre cu privire la desfășurarea activităților de difuzare a programelor de televiziune, în special articolele 1-3 din directivă în măsura în care se referă la FIFA World Cup™.

— Comisia Comunităților Europene să suporte propriile cheltuieli și să fie obligată la plata cheltuielilor de judecată efectuate de FIFA în această acțiune.

Motivele și principalele argumente

În temeiul articolului 3a din Directiva 89/552/CEE ⁽¹⁾ a Consiliului, un stat membru poate întocmi o listă de evenimente sportive sau de alte evenimente considerate a fi „de importanță majoră pentru societate”. Evenimentele incluse pe listă nu pot face obiectul drepturilor exclusive de difuzare, ceea ce împiedică o parte semnificativă a publicului din acel stat membru să urmărească gratuit evenimentul la televizor, în transmisiune directă sau în reluare.

Reclamanta solicită anularea Deciziei Comisiei 2007/730/CE ⁽²⁾ din 16 octombrie 2007 prin care Comisia a declarat lista întocmită de Regatul Unit în temeiul 3a alineatul (1) din Directiva Consiliului 89/552/CEE, cuprinzând toate cele 64 de meciuri de la Campionatul Mondial de Fotbal, ca fiind compatibilă cu dreptul comunitar. Această situație este de natură să împiedice FIFA să acorde licențe exclusive posturilor de televiziune în privința difuzării în direct în Regatul Unit a oricărui meci de la Campionatul Mondial de Fotbal.

În susținerea cererii sale, reclamanta arată că decizia Comisiei este afectată de încălcarea unei cerințe fundamentale de procedură prin nemotivarea deciziei de aprobare a includerii pe lista întocmită de Regatul Unit a tuturor celor 64 de meciuri de la Campionatul Mondial de Fotbal.

Mai mult, reclamanta arată că decizia atacată încalcă Directiva 89/552/CEE, pentru că procedura pe care autoritățile britanice au urmat-o pentru adoptarea măsurii nu a fost clară și transparentă și întrucât toate meciurile jucate în cadrul Campionatului Mondial de Fotbal nu sunt de importanță majoră pentru societatea britanică.

Reclamanta mai invocă faptul că decizia îi încalcă drepturile de proprietate prin faptul că o împiedică să acorde licențe exclusive în privința difuzării în direct în Regatul Unit pentru oricare dintre meciurile jucate în cadrul Campionatului Mondial de Fotbal.

Reclamanta invocă de asemenea faptul că decizia atacată încalcă dispozițiile Tratatului CE cu privire la libertatea de a presta servicii prin împiedicarea reclamantei să acorde licențe, și prin împiedicarea posturilor de televiziune să dobândească drepturi exclusive de difuzare în direct a oricărui meci de la Campionatul Mondial de Fotbal transmis în Regatul Unit.

Reclamanta invocă și faptul că decizia atacată încalcă dispozițiile Tratatului CE privind concurența prin acceptarea unui abuz atât de poziție dominantă, cât și/sau a unei înțelegeri anticoncurențiale pentru dobândirea de drepturi de a difuza în direct în Regatul Unit meciurile internaționale de fotbal și prin restrân-

gerea concurenței cu privire la piața televiziunii cu acces liber, a celei de publicitate prin televiziune și a televiziunii de sport cu plată.

În sfârșit, reclamanta susține că decizia contestată încalcă dispozițiile Tratatului CE privind dreptul de stabilire prin restrângerea accesului la drepturile exclusive de difuzare în direct în Regatul Unit a oricărui meci jucat în cadrul Campionatului Mondial de Fotbal a noilor operatori sau a potențialilor noi operatori pe piața relevantă britanică.

⁽¹⁾ Directiva 89/552/CEE a Consiliului din 3 octombrie 1989 privind coordonarea anumitor acte cu putere de lege și acte administrative ale statelor membre cu privire la desfășurarea activităților de difuzare a programelor de televiziune (JO 1989, L 298, p. 23, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 215).

⁽²⁾ Decizia Comisiei 2007/730/CE din 16 octombrie 2007 privind compatibilitatea cu dreptul comunitar a măsurilor luate de Regatul Unit în temeiul articolului 3a alineatul (1) din Directiva 89/552/CEE a Consiliului privind coordonarea anumitor acte cu putere de lege și acte administrative ale statelor membre cu privire la desfășurarea activităților de difuzare a programelor de televiziune (JO 2007, L 295, p. 12).

Acțiune introdusă la 12 februarie 2008 — Axis AB/OAPI — Etra Investigación y Desarrollo (ETRA)

(Cauza T-70/08)

(2008/C 107/52)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Axis AB (Lund, Suedia) (reprezentant: J. Norderyd, lawyer)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Etra Investigación y Desarrollo SA (Valencia, Spania)

Concluziile reclamantei

— Anularea deciziei Camerei a doua de recurs din 27 noiembrie 2007 în cauza R 334/2007-2;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: reclamanta.

Marca comunitară vizată: marca comunitară verbal „ETRAX” pentru produse și servicii din clasele 9 și 42 — cererea nr. 3 890 291

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: Etra Investigación y Desarrollo SA

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca națională figurativă care conține elementul verbal „ETRA” și literele „I” și „D” însoțite de semnul „+” pentru produse și servicii din clasele 9 și 42

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția

Decizia camerei de recurs: admite recursul și anulează decizia atacată

Motivele invocate: încălcarea normei 49 din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei ⁽¹⁾ și a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului.

Reclamanta susține că, în mod eronat, camera de recurs a constatat că recursul formulat respectă dispozițiile normei 49 alineatul (1) din Regulamentul de aplicare, potrivit cărora camera de recurs respinge ca inadmisibil recursul care nu îndeplinește condițiile prevăzute la articolele 57, 58 și 59 și la norma 48 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul de aplicare. Totodată, reclamantul precizează că, întrucât deficiența lingvistică nu a fost remediată de către partea care a formulat opoziția înainte de expirarea termenului de introducere a recursului, mai precis, 12 februarie 2007, camera de recurs ar fi încălcat norma 49 alineatul (1) și (2) din Regulamentul de aplicare.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară.

Acțiune introdusă la 11 februarie 2008 — Travel Servis/OAPI — Eurowings Luftverkehrs (smartWings)

(Cauza T-72/08)

(2008/C 107/53)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Travel Service a.s (Praga, Republica Cehă) (reprezentant: S. Hejdová)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Eurowings Luftverkehrs AG (Dortmund, Germania)

Concluziile reclamantei

- Modificarea deciziei în litigiul a Camerei a doua de recurs în cauza R 1515/2006-2 astfel:
 - anularea în totalitate a deciziei diviziei de opoziție din 29 septembrie 2006 privind procedura de opoziție nr. B 782 351;
 - obligarea opozantei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în cursul procedurii de opoziție și al procedurii în fața camerei de recurs a OAPI.

Motivele și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca comunitară figurativă „smartWings” pentru produse și servicii din clasele 16, 21, 37, 39, 41 și 43 — cererea de înregistrare nr. 3 650 595.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: Eurowings Luftverkehrs AG.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca verbală națională și internațională „EuroWings” pentru produse și servicii din clasele 16 și 41, marca verbală națională și internațională „EUROWINGS” pentru produse și servicii din clasele 39 și 42, precum și marca verbală națională „WINGSCCLASS” pentru produse și servicii din clasele 16, 39, 41 și 42.

Decizia diviziei de opoziție: admite în parte opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului și a cerințelor procedurale esențiale prevăzute la articolele 73 și 79 din regulamentul menționat.

Acțiune introdusă la 11 februarie 2008 — Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-73/08)

(2008/C 107/54)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung eV (Berlin, Germania) (reprezentant: B. Henning, Rechtsanwältin)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei Comisiei din 26 noiembrie 2007 prin care se solicită rambursarea sumei de 23 228,07 de euro în cadrul „Daphne Grant Agreement JLS/DAP/2004-1/080/YC”;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În mai 2005 reclamantul și Comisia au încheiat un contract privind finanțarea unui proiect în cadrul programului DAPHNE II ⁽¹⁾. Prin nota de debit din 26 noiembrie 2007, pârâta a solicitat de la reclamant o parte din suma plătită în baza acestui contract. Reclamantul a introdus prezenta acțiune împotriva acestei decizii.

Reclamantul invocă în susținerea acțiunii sale în primul rând faptul că decizia atacată nu a respectat obligația de motivare. În al doilea rând, a fost încălcat principiul unui proces echitabil prin faptul că reclamantului nu i s-a acordat un termen rezonabil pentru a prezenta observații sau documente suplimentare. În sfârșit, reclamantul arată că decizia atacată se bazează pe o apreciere eronată a faptelor.

⁽¹⁾ Decizia 803/2004/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 de adoptare a unui program de acțiune comunitară (2004-2008) pentru prevenirea și combaterea violenței împotriva copiilor, a tinerilor și a femeilor și pentru protejarea victimelor și a grupurilor de risc (programul Daphné II) (JO L 143, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 37).

Acțiune introdusă la 13 februarie 2008 — JOOP!/OAPI (!)

(Cauza T-75/08)

(2008/C 107/55)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: JOOP! GmbH (Hamburg, Germania) (reprezentanți: H. Schmidt-Hollburg și W. Möllering, Rechtsanwälte)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne din 26 noiembrie 2007 în cauza R 1134/2007-1;
- obligarea Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în cursul procedurii la camera de recurs.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca figurativă „!” pentru produse din clasele 14, 18 și 25 (cererea de înregistrare nr. 5 332 184).

Decizia examinatorului: respingerea cererii de înregistrare.

Decizia camerei de recurs: respingerea recursului.

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 ⁽¹⁾, întrucât marca solicitată are caracter distinctiv și nu trebuie să rămână disponibilă.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146).

Acțiune introdusă la 18 februarie 2008 — Baldesberger/OAPI (Forma unei pensete)

(Cauza T-78/08)

(2008/C 107/56)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Fides B. Baldesberger (Lugano, Elveția) (reprezentant: F. Nielsen, Rechtsanwalt)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne din 12 decembrie 2007 (cauza R 1405/2007-4);
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: o marcă tridimensională reprezentând o pensetă, pentru produse din clasa 8 (cererea de înregistrare nr. 5 480 108).

Decizia examinatorului: respinge cererea de înregistrare.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul.

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 ⁽¹⁾, întrucât marca solicitată are caracterul distinctiv necesar.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146).

Acțiune introdusă la 19 februarie 2008 — CureVac GmbH/OAPI — Qiagen (RNAiFect)

(Cauza T-80/08)

(2008/C 107/57)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamant: CureVac GmbH (Tübingen, Germania) (reprezentant: F. von Stosch, Rechtsanwalt)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Qiagen GmbH (Hilden, Germania)

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne din 11 decembrie 2007 în cauza R-1219/2006-1 privind opoziția nr. B 771 495;
- respingerea cererii de înregistrare a mărcii comunitare nr. 3 304 813;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: Qiagen GmbH

Marca comunitară vizată: marca verbală „RNAiFect” pentru produse din clasele 1, 5 și 9 (cererea de înregistrare nr. 3 304 813).

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca verbală „RNActive” pentru produse și servicii din clasele 1 și 5 (marca comunitară nr. 2 953 768), opoziția având ca obiect înregistrarea anumitor produse din clasele 1 și 5.

Decizia diviziei de opoziție: respingerea opoziției.

Decizia camerei de recurs: respingerea recursului.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 ⁽¹⁾ în măsura în care există un risc de confuzie între mărci datorită identității produselor și similarității mărcilor.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO L 11 din 14.1.1994, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146).

Acțiune introdusă la 18 februarie 2008 — Enercon/OAPI (E-Ship)

(Cauza T-81/08)

(2008/C 107/58)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Enercon GmbH (Aurich, Germania) (reprezentanți: R. Böhm, Rechtsanwalt)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 4 decembrie 2007 (cauza R 319/2007-1);
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „E-Ship” pentru produse și servicii din clasele 7, 9, 12 și 39 (cererea de înregistrare nr. 5 050 539)

Decizia examinatorului: respinge cererea de înregistrare.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul.

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 ⁽¹⁾ prin aprecierea incorectă a cerinței disponibilității și a caracterului distinctiv al mărcii solicitate.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146).

Acțiune introdusă la 12 februarie 2008 — Guardian Industries și Guardian Europe/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-82/08)

(2008/C 107/59)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: Guardian Industries Corp. (Auburn Hills, Statele Unite) și Guardian Europe Sàrl (Dudelange, Luxemburg) (reprezentanți: S. Völcker, F. Louis, A. Vallery. C. Eggers și H.-G. Kamann, lawyers)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamanților

- Anularea în parte a articolului 1 din decizia atacată în conformitate cu motivele subliniate în secțiunile A.1 și A.2;
- reducerea cuantumului amenzii impuse reclamanților;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanții solicită anularea parțială a Deciziei Comisiei nr. C(2007)5791 final (cauza COMP/39.165 — Sticlă plată) din 28 noiembrie 2007, astfel cum a fost notificată la 3 decembrie

2007, prin care Comisia a stabilit că reclamanții, printre care se află și întreprinderi, au încălcat articolul 81 CE și articolul 53 SEE prin participarea, în perioada 20 aprilie 2004-22 februarie 2005, într-o serie complexă de înțelegeri și/sau practici concertate privind întregul SEE.

Potrivit reclamanților, decizia atacată ar trebui anulată, iar amenda aplicată ar trebui modificată în mod corespunzător, având în vedere că aceasta este viciată prin următoarele erori grave:

- (i) incapacitatea Comisiei de a furniza probe precise și clare că reclamanții au făcut parte dintr-un cartel condus de trei producători importanți de sticlă înainte de întâlnirea din 11 februarie 2005;
- (ii) afirmația neîntemeiată a Comisiei că la acea întâlnire reclamanții au încheiat înțelegeri privind întregul SEE.

În plus, reclamanții au solicitat Tribunalului de Primă Instanță ca în temeiul competenței sale depline să reducă amenda aplicată acestora. Pe această bază legală reclamanții arată, în primul rând, că fără a oferi o motivare, pornind de la poziția sa fermă anterioară și încălcând în mod vădit jurisprudența consacrată a Tribunalului, Comisia ar fi exclus un miliard de euro reprezentând vânzări captivate de la calcularea amenzilor aplicate celorlalți destinatari, supraestimând astfel în mod substanțial poziția pe piață a reclamanților și, în al doilea rând, că Tribunalul nu a luat în considerare participarea în esență pasivă și limitată a reclamanților în raport cu eforturile de durată ale celorlalți participanți de a forma un cartel al vânzărilor de sticlă plată în Europa și cu încercările acestora de a implica reclamanții în aceste eforturi.

Acțiune introdusă la 19 februarie 2008 — Denki Kagaku Kogyo și Denka Chemicals/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-83/08)

(2008/C 107/60)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Denki Kagaku Kogyo K.K. (Tokyo, Japonia) și Denka Chemicals GmbH (Düsseldorf, Germania) (reprezentanți: G. Van Gerven, T. Franchoo și D. Fessenko, lawyers)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantilor

- Anularea articolelor 1, 2 și 3 din Decizia C(2007) 5910 final a Comisiei din 5 decembrie 2007 adoptată în cauza COMP/F/38.629 — Cauciuc cloropren;
- în subsidiar, reducerea substanțială a amenzii aplicate reclamantelor în temeiul articolului 2 din această decizie;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată

Motivele și principalele argumente

Prin această acțiune, reclamantele solicită anularea Deciziei C(2007) 5910 final a Comisiei din 5 decembrie 2007 (cauza COMP/F/38.629 — Cauciuc cloropren) privind o procedură de aplicare a articolului 81 CE și a articolului 53 SEE în măsura în care Comisia a considerat că reclamantele au încălcat articolul 81 CE și le-a aplicat o amendă, solicitându-le să înceteze de îndată pretinsa încălcare.

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă șase motive:

Prin intermediul primului și al celui de al doilea motiv, reclamantele susțin, în primul rând, că, prin reținerea faptului că reclamantele au participat la o încălcare a articolului 81 CE, Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere din moment ce nu a demonstrat nici că acestea au avut ca obiectiv comun cu ceilalți producători de cloropren stabilirea unei înțelegeri, nici că reclamantele au luat parte la o practică concertată.

În al doilea rând, reclamantele susțin că, prin faptul că nu le-a permis accesul la declarațiile făcute de Bayer în cursul ședinței secrete, Comisia a încălcat dreptul la apărare al acestora, precum și articolul 253 CE și principiul bunei administrări.

Prin intermediul celui de al treilea, al patrulea, al cincilea și al șaselea motiv, reclamantele solicită Curții să reducă în mod semnificativ amenda aplicată de către Comisie în temeiul articolului 2 din decizia contestată.

În concret, prin cel de al treilea motiv, reclamantele arată că, prin faptul că a calculat amenda pe baza Liniilor directoare privind metoda de stabilire a amenzilor din 2006 în loc să aplice Liniile directoare privind metoda de stabilire a amenzilor din 1998, Comisia a încălcat principiile securității juridice și neretroactivității.

Prin cel de al patrulea motiv, reclamantele susțin că, la stabilirea cuantumului de bază al amenzii, Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere în legătură cu modul de calculare a valorii vânzătorilor. Mai mult, în opinia reclamantelor, Comisia ar fi încălcat principiul proporționalității în măsura în care reclamantele au fost sancționate de două ori.

Prin cel de al cincilea motiv, reclamantele pretind că, în ceea ce privește durata înțelegerii, Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere.

În sfârșit, prin cel de al șaselea motiv, se arată că, prin faptul că nu a redus amenda aplicată reclamantelor ținând seama de circumstanțe atenuante, Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere și a încălcat articolul 253 CE, precum și principiile proporționalității și egalității de tratament.

Acțiune introdusă la 19 februarie 2008 — Exalation/OAPI (Vektor-Lycopin)

(Cauza T-85/08)

(2008/C 107/61)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Exalation Ltd (Ilford, Marea Britanie) (reprezentant: K. Zingsheim, Rechtsanwalt)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne din 17 decembrie 2007 (R 1037/2007-4) și a deciziei Oficiului din 4 mai 2007 și obligarea Oficiului să înscrie în registrul mărcilor comunitare marca solicitată: „Vektor Lycopin”;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „Vektor Lycopin” pentru produse din clasele 5, 29 și 30 (cerere de înregistrare nr. 4 838 983).

Decizia examinatorului: respinge în parte cererea de înregistrare.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul.

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 ⁽¹⁾, întrucât marca solicitată are caracter distinctiv suficient și nu este descriptivă

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială 17/vol. 1, p. 146),

vanței comunitare a situației de fapt care stă la baza plângerii ar conține erori de apreciere.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 773/2004 al Comisiei din 7 aprilie 2004, privind desfășurarea procedurilor puse în aplicare de Comisie în temeiul articolelor 81 și 82 din Tratatul CE (JO L 123, p. 18, Ediție specială 08/vol. 1, p. 242).

Acțiune introdusă la 22 februarie 2008 — Global Digital Disc/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-96/08)

(2008/C 107/62)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Global Digital Disc GmbH & Co. KG (Dresda, Germania) (reprezentant: E. Stein, Rechtsanwalt)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Comisiei Comunităților Europene din 7 decembrie 2007, COMP/C-3/38.803 — Global Digital Disc (GDD)/Philips;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta contestă Decizia Comisiei din 7 decembrie 2007 în cauza COMP/C-3/38.803 — Global Digital Disc (GDD)/Philips. În această decizie, Comisia a respins plângerea reclamantei în care aceasta a invocat diferite încălcări ale articolului 82 CE de către întreprinderea care a făcut obiectul plângerii în legătură cu practica de acordare a licențelor în domeniul CD-R, conform articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 773/2004 ⁽¹⁾.

În susținerea acțiunii reclamanta invocă, în primul rând, încălcarea obligației de motivare de către Comisie. Mai mult, pârâta ar fi încălcat dreptul la apărare al reclamantei. În sfârșit, se invocă faptul că argumentele Comisiei pentru respingerea rele-

Acțiune introdusă la 20 februarie 2008 — KUKA Roboter/OAPI (Marcă de culoare portocalie)

(Cauza T-97/08)

(2008/C 107/63)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: KUKA Roboter GmbH (Augsburg, Germania) (reprezentant: A. Kohn, Rechtsanwalt)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne din 14 decembrie 2007 în cauza R 1572/2007-4;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca de culoare portocalie fără contur pentru produse din clasa 7 (cererea nr. 4 607 801).

Decizia examinatorului: respinge cererea de înregistrare.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul.

Motivele invocate:

- încălcarea articolului 28 CE, întrucât decizia atacată reprezintă o măsură cu efect echivalent unei restricții cantitative;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 ⁽¹⁾, întrucât marca solicitată are caracter distinctiv;

— încălcarea articolelor 73 și 74 din Regulamentul nr. 40/94, întrucât decizia atacată nu este sau nu este suficient motivată, iar situația de fapt nu este suficient caracterizată.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială 17/vol. 1, p. 146).

Recurs introdus la 25 februarie 2008 de Asa Sundholm împotriva hotărârii pronunțate la 13 decembrie 2007 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-27/07, Sundholm/Comisia

(Cauza T-102/08 P)

(2008/C 107/64)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Asa Sundholm (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, avocats)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurente

- Casarea hotărârii Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) pronunțate la 13 decembrie 2007 în cauza F-27/07;
- soluționarea cauzei în baza noilor dispoziții și în sensul în care ar fi trebuit soluționată de către judecătorul de fond: anularea deciziei referitoare la întocmirea raportului asupra evoluției carierei reclamantei pentru perioada 1 iulie 2001-31 decembrie 2002, adoptate în executarea hotărârii Tribunalului de Primă Instanță din 20 aprilie 2005;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate în fața celor două instanțe.

Motivele și principalele argumente

Prin recursul formulat, recurenta solicită anularea hotărârii Tribunalului Funcției Publice (TFP) prin care a fost respinsă acțiunea având ca obiect anularea deciziei Comisiei privind întocmirea raportului asupra evoluției carierei reclamantei

pentru perioada 1 iulie 2001-31 decembrie 2002, raportul inițial pentru această perioadă fiind anulat prin hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 20 aprilie 2005 (¹).

În susținerea recursului, recurenta invocă un singur motiv întemeiat pe o eroare de drept, pe încălcarea articolului 233 CE și pe nerespectarea normelor comunitare referitoare la obligația specială de motivare.

Recurenta susține că, prin nerespectarea sferei hotărârii TPI din 20 aprilie 2005, precum și a articolului 233 CE, TFP ar fi comis o eroare de drept din moment ce a apreciat că AIPN nu putea, în baza măsurilor de executare a hotărârii și în considerarea motivelor invocate, precum și a scurgerii unei interval de timp între decizia anulată și decizia luată în executarea respectivei hotărâri, să prezinte o motivare mai amplă, respectând obligația care revine administrației de a motiva într-o modalitate specifică un raport asupra evoluției carierei întocmit în executarea unei hotărâri a Tribunalului și, susține recurenta, în mod tardiv.

În plus, recurenta susține că TFP ar fi încălcat autoritatea absolută de lucru judecat a hotărârii TPI, din moment ce a acceptat că simpla înlăturare a comentariilor avute în vedere în mod ilegal reprezintă o justă rectificare a evaluării recurente.

(¹) Hotărârea Tribunalului, Sundholm/Comisia, T-86/04, nepublicată în Recueil.

Acțiune introdusă la 23 februarie 2008 — ars Parfum Creation & Consulting/OAPI (Forma unei sticlețe de parfum)

(Cauza T-104/08)

(2008/C 107/65)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: ars Parfum Creation & Consulting GmbH (Köln, Germania) (reprezentanți: A Späth, G. Hasselblatt, Rechtsanwälte)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 8 noiembrie 2007 (cauza R 1656/2006-1);
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca tridimensională reprezentând forma unei sticlucțe de parfum pentru produse din clasa 3 (cererea de înregistrare nr. 4 995 361).

Decizia examinerului: respinge cererea de înregistrare.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul.

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 ⁽¹⁾ întrucât marca solicitată are caracter distinctiv.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146).

Recurs introdus la 26 februarie 2008 de Kris Van Neyghem împotriva hotărârii pronunțate la 13 decembrie 2007 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-73/06, Van Neyghem/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-105/08 P)

(2008/C 107/66)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Kris Van Neyghem (Vissenken, Belgia) (reprezentanți: S. Rodrigues și C. Bernard-Glanz, avocats)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurentului

- Constatarea faptului că prezentul recurs este admisibil;
- anularea hotărârii pronunțate la 13 decembrie 2007 de Camera a doua a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-73/06;
- admiterea concluziilor privind anularea și despăgubirile formulate de recurent în fața Tribunalului funcției publice;

- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin recursul său, recurentul solicită anularea hotărârii Tribunalului Funcției Publice (TFP) ce a respins acțiunea prin care acesta a solicitat, pe de o parte, anularea deciziei comisiei de selecție din cadrul concursului general EPSO/A/19/04 de a nu îl admite la proba orală a concursului menționat și, pe de altă parte, daune interese pentru repararea prejudiciului material și moral pe care pretinde că l-a suferit.

În susținerea recursului său, recurentul invocă un motiv întemeiat pe denaturarea unui element de probă prezentat în fata TFP, mai precis o copie a probei scrise.

În plus, acesta invocă un motiv întemeiat pe o eroare de motivare pe care ar fi comis-o TFP în ceea ce privește lipsa erorii vădite de apreciere a președintelui comisiei de evaluare în comparația între nota atribuită recurentului și aprecierea literală realizată în fișa de evaluare.

Acțiune introdusă la 27 februarie 2008 — CPEM/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-106/08)

(2008/C 107/67)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Centre de promotion de l'emploi par la micro-entreprise (CPEM) (Marsilia, Franța) (reprezentant: C. Bonnefoi, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantului

- Anularea notei de debit;
- recunoașterea unui drept la despăgubire pentru atingerea publică adusă imaginii unui organism care acționează în cadrul unei misiuni de interes general (estimată la 100 000 de euro);
- rambursarea onorariilor de avocat și a cheltuielilor de asistență juridică care au fost necesare și pentru care poate fi furnizat un document justificativ.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul prezentei acțiuni, reclamantul solicită anularea deciziei Comisiei cuprinse în nota de debit nr. 3240912189 din 17 decembrie 2007 referitoare la Decizia C (2007) 4645 a Comisiei din 4 octombrie 2007, de anulare, în urma raportului OLAF, a asistenței Fondului Social European acordată pentru finanțarea sub forma unei subvenții globale a unui proiect-pilot executat de reclamant ⁽¹⁾, a cărei anulare o solicită reclamantul în cadrul cauzei T-444/07, CPME/Comisia ⁽²⁾.

În susținerea acțiunii sale, reclamantul invocă în principal faptul că în speță Comisia ar fi săvârșit o eroare de drept și un exces de putere, în măsura în care nota de debit contestată nu ar fi fost adresată debitorului real. Prin invocarea încălcării articolului 135 din regulamentul financiar nr. 1605/2002 ⁽³⁾, reclamantul susține că nota de debit ar fi trebuit adresată entității care a îndeplinit rolul de responsabil financiar în cadrul proiectului în discuție, responsabil care ar fi primit efectiv subvențiile din Fondul Social European.

În plus, reclamantul susține că faptul că i-a fost adresată nota de debit aduce atingere imaginii sale și credibilității sale față de partenerii săi financiari, ținând cont de misiunea de interes general pe care acesta o exercită.

⁽¹⁾ Decizia C (1999) 2645 a Comisiei din 17 august 1999, modificată prin Decizia C(2001) 2144 din 18 septembrie 2001.

⁽²⁾ JO 2008, C 37, p. 29.

⁽³⁾ Regulamentul (CE, EURATOM) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO L 248, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 198).

Acțiune introdusă la 29 februarie 2008 — Regatul Spaniei/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-113/08)

(2008/C 107/68)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Regatul Spaniei (reprezentant: domnul M. Muñoz Pérez)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantului

- Anularea Deciziei 2008/68/CE a Comisiei din 20 decembrie 2007 privind excluderea de la finanțarea comunitară a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului European de Orientare și Garantare Agricolă (FEOGA), secțiunea Garantare, în partea care face obiectul prezentei acțiuni, și
- obligarea instituției pârâte la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin decizia atacată, sunt excluse de la finanțarea comunitară anumite corecții, între care, în sensul prezentei acțiuni, sunt incluse cele care afectează subvențiile pentru producția de ulei de măsline în anii 1998/1999, 1999/2000, și 2000/2001, în valoare totală de 183 965 185,54 euro și cele ale plăților directe, subvenții pentru suprafețele cu culturi arabile, solicitate între anii 2003 și 2004, în valoare totală de 16 591 528,35 euro.

Concret, prezenta cerere se referă la corecția financiară adoptată cu privire la ajutorul pentru producția de ulei de măsline, cu excluderea părții aferente anului 1999/2000 în Andaluzia, și la aceea adoptată cu privire la subvențiile pentru suprafețele cu culturi arabile solicitate în anii 2003 și 2004.

În susținerea concluziilor sale, reclamanta invocă:

- Cu privire la ajutoarele pentru producția de ulei de măsline:
 - Încălcarea articolului 8 din Regulamentul nr. 1663/95 ⁽¹⁾, prin întemeierea corecției financiare nu pe observațiile efectuate de Comisie în cadrul verificărilor efectuate ca urmare a investigației, ci pe extrapolarea observațiilor corespunzătoare altor investigații.
 - Încălcarea articolelor 2 și 3 din Regulamentul nr. 729/70 ⁽²⁾ și a articolului 2 din Regulamentul nr. 1258/1999 ⁽³⁾, întrucât decizia atacată le aplică într-o situație necorespunzătoare, dată fiind insuficiența neregulilor teoretice, invocate de către Comisie pentru a justifica corecția financiară adoptată.
 - Nerespectarea termenului de douăzeci și patru de luni anterior comunicării în scris a rezultatelor verificărilor, prevăzut în articolul 7 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1258/99.
- Cu privire la subvențiile pentru suprafețele cu culturi arabile:
 - Încălcarea procedurii prevăzute la articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1663/95, prin lipsa mențiunii motivelor care justifică respectiva corecție financiară în documentul în care au fost comunicate rezultatele verificărilor către statul membru și, cu caracter subsidiar, nerespectarea termenului de douăzeci și patru de luni prevăzut în articolul 7 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1258/99.

- Încălcarea articolului 2 din Regulamentul nr. 1258/99, întrucât decizia atacată îl aplică într-o situație necorespunzătoare, dată fiind insuficiența neregulilor apreciate de către Comisie.
- Încălcarea dispozițiilor articolului 2 din același regulament, precum și a prevederilor Liniilor directe privind calculul consecințelor financiare în vederea pregătirii deciziei de lichidare a conturilor FEOGA, secțiunea Garantare.

- (¹) Regulamentul (CE) nr. 1663/95 al Comisiei din 7 iulie 1995 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 729/70 al Consiliului privind procedura de lichidare a conturilor FEOGA, secțiunea Garantare (JO L 158, 8.7.1995, p.6).
- (²) Regulamentul (CEE) nr. 729/70 al Consiliului din 21 aprilie 1970 privind finanțarea politicii agricole comune (JO L 94, p. 13).
- (³) Regulamentul (CE) nr. 1258/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind finanțarea politicii agricole comune (JO L 160, 26.6.1999, p. 103).

Recurs introdus la 6 martie 2008 de Luigi Marcuccio împotriva ordonanței pronunțate la 14 decembrie 2007 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-21/07, Marcuccio/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-114/08 P)

(2008/C 107/69)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurent: Luigi Marcuccio (Tricase, Republica Italiană) (reprezentant: G. Cipressa, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurentului

În orice caz:

- anularea ordonanței atacate în tot și fără vreo excepție;
- constatarea faptului că acțiunea în primă instanță a fost introdusă *intra dies* de către recurent;
- constatarea faptului că acțiunea în primă instanță era perfect admisibilă;

În principal:

- admiterea solicitărilor formulate în acțiunea în primă instanță în tot și fără vreo excepție,
- precum și obligarea intimatului la plata către recurent a tuturor cheltuielilor de judecată suportate de către acesta și aferente atât acțiunii în primă instanță, cât și prezentului recurs;

Sau, în subsidiar:

- trimiterea prezentei cauze Tribunalului Funcției Publice pentru ca acesta să se pronunțe din nou în complet diferit cu privire la aceasta.

Motivele și principalele argumente

Recurentul invocă următoarele motive de recurs:

1. Lipsa absolută de motivare în contextul confuziei între noțiunea de materializare a unui eveniment generator al prejudiciului menționat la al doilea paragraf al articolului 288 (fostul articol 215) din Tratatul CE și noțiunea de prejudiciu;
2. Încălcarea articolului 288 din Tratatul CE, a primului paragraf al articolului 46 din Statutul Curții de Justiție, a articolului 90 din Statutul funcționarilor Comunităților Europene (denumit în continuare „Statutul funcționarilor”), a principiilor securității juridice, al dreptului la protecție jurisdicțională și al dreptului la un proces corect și echitabil;
3. Interpretări și aplicare greșite, false și neraționale ale noțiunii de dată de începere sau *dies a quo* în determinarea termenului rezonabil pentru exercitarea unei acțiuni în temeiul articolului 288 din Tratatul CE;
4. Lipsa absolută a motivării, inclusiv pentru lipsa absolută a cercetării judecătorești, precum și încălcarea articolului 90 din Statutul funcționarilor și a principiilor generale ale dreptului relevante în contextul analizării termenului de începere a prescripției unei acțiuni în temeiul articolului 288 din Tratatul CE;
5. Lipsa absolută a motivării cu privire la prezumata tardivitate a acțiunii formulate de recurent în temeiul articolului 288 din Tratatul CE;
6. Încălcarea articolelor 235 și 288 din Tratatul CE privind competența instanței comunitare în cadrul unei acțiuni de despăgubire a prejudiciului și îndepărtarea nemotivată, arbitrară și illogică de la jurisprudența relevantă în materie;
7. Încălcarea normelor privind un proces echitabil, cu referire specială la cele prevăzute de Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Acțiune introdusă la 10 martie 2008 — Gourmet Burger Kitchen Ltd/OAPI (GOURMET BURGER KITCHEN)

(Cauza T-115/08)

(2008/C 107/70)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Gourmet Burger Kitchen Ltd (Londra, Regatul Unit)
(reprezentant: C. Sawdy, Solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei din 5 decembrie 2007 a Camerei a doua de recurs în cauza R 1215/2007-2; și
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: o marcă verbală constând în cuvintele GOURMET BURGER KITCHEN, pentru diverse produse și servicii din clasele 29, 30, 31, 32, 33 și 43 — cererea nr. 4 615 341.

Decizia examinatorului: respinge în parte cererea de înregistrare pentru servicii din clasa 43.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul.

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului întrucât marca a dobândit caracter distinctiv prin utilizare în Regatul Unit și Irlanda.

Acțiune introdusă la 13 martie 2008 — Actega Terra/OAPI (TERRAEFFEKT matt & gloss)

(Cauza T-118/08)

(2008/C 107/71)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Actega Terra GmbH (Lehrte, Germania) (reprezentant: A. Andorfer-Erhard, Rechtsanwältin)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 7 ianuarie 2008, cauza R 1467/2007-1;
- constatarea faptului că articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 40/94 nu se opune înregistrării mărcii comunitare solicitate TERRAEFFEKT matt & gloss (nr. 5 454 517) pentru produse din clasa 2 „lacuri, în special pentru industria grafică; toate produsele menționate anterior, utilizate în alte domenii decât cel al construcțiilor”;
- în subsidiar, limitarea cererii de înregistrare a mărcii comunitare (nr. 5 454 517) la următoarea categorie de produse:

„clasa 2: lac, cu proprietatea de a permite la aplicarea pe un fundal, în funcție de caracteristicile acestuia, obținerea unei suprafețe mate sau lucioase, în special în industria grafică; toate produsele menționate anterior, utilizate în alte domenii decât cel al construcțiilor”

și constatarea faptului că articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 40/94 nu se opune înregistrării mărcii solicitate;

- obligarea Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „TERRAEFFEKT matt & gloss” pentru produse din clasa 2 (nr. 5 454 517).

Decizia examinatorului: respinge cererea de înregistrare.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul.

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94⁽¹⁾, întrucât marca solicitată are caracterul distinctiv necesar și nu este exclusiv descriptivă.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146).

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 6 martie 2008 — Allos Walter Lang/OAPI — Kokoriko (Coco Rico)**(Cauza T-126/07) ⁽¹⁾**

(2008/C 107/72)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a cincea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 40, 23.6.2007.**Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 3 martie 2008 — Țările de Jos/Comisia Comunităților Europene****(Cauza T-309/07) ⁽¹⁾**

(2008/C 107/74)

Limba de procedură: olandeza

Președintele Camerei a opta a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 235, 6.10.2007.**Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 27 februarie 2008 — Air One/Comisia Comunităților Europene****(Cauza T-266/07) ⁽¹⁾**

(2008/C 107/73)

Limba de procedură: italiana

Președintele Camerei a opta a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 211, 8.9.2007.**Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 3 martie 2008 — The National Association of Licensed Opencast Operators/Comisia Comunităților Europene****(Cauza T-318/07) ⁽¹⁾**

(2008/C 107/75)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a șasea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 247, 20.10.2007.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE AL UNIUNII EUROPENE

**Acțiune introdusă la 24 decembrie 2007 — Iordanova/
Comisia Comunităților Europene**

(Cauza F-53/07)

(2008/C 107/76)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Ivanka Iordanova (Varna, Bulgaria) (reprezentant: G. Kerelov, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei comisiei de evaluare a concursului EPSO/AST/14/06 din 3 aprilie 2007 prin care se refuză accesul reclamantei la acest concurs și o cerere pentru repararea prejudiciului material și moral

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei comisiei de evaluare a concursului EPSO/AST/14/06 din 3 aprilie 2007 prin care se refuză accesul reclamantei la acest concurs;
- obligarea pârâtei să-i plătească reclamantei daune interese în cuantum de 28 718 euro — stabilite în baza principiului echității — reprezentând prejudiciul material și moral suferit ca urmare a deciziei ilegale a comisiei de evaluare a concursului, majorate cu dobânzi de la data introducerii acțiunii;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

**Acțiune introdusă la 30 noiembrie 2007 — Strack/Comisia
Comunităților Europene**

(Cauza F-132/07)

(2008/C 107/77)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Guido Strack (Köln, Republica Federală Germania) (reprezentant: H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei Comisiei din 23 iulie 2007 și a deciziilor implicite din 9 august 2007 și 11 septembrie 2007 complementare acesteia, precum și a deciziei din 9 noiembrie 2007, în măsura în care prin acestea se resping cererile reclamantului din 9 aprilie 2007, 11 mai 2007 și 11 octombrie 2007 cu privire la autorizarea publicării unor documente (în lumina tuturor considerentelor legale, în special a articolelor 17, 17a, 19 și 24 din Statutul funcționarilor, precum și a oricărei dispoziții privind drepturile de autor și protecția datelor) și la introducerea unei plângeri împotriva unor (foști) comisari și agenți ai Comisiei și acordarea de daune-interese în valoare de cel puțin 10 000 de euro.

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei Comisiei din 23 iulie 2007 și a deciziilor implicite din 9 august 2007 și 11 septembrie 2007 complementare acesteia, precum și a deciziei din 9 noiembrie 2007, în măsura în care prin acestea se resping cererile reclamantului din 9 aprilie 2007, 11 mai 2007 și 11 octombrie 2007 cu privire la autorizarea publicării unor documente (în lumina tuturor considerentelor legale, în special a articolelor 17, 17a, 19 și 24 din Statutul funcționarilor, precum și a oricărei dispoziții privind drepturile de autor și protecția datelor) și la introducerea unei plângeri împotriva unor foști comisari și agenți ai Comisiei;
- obligarea pârâtei la plata către reclamant de daune-interese în valoare de cel puțin 10 000 de euro pentru prejudiciile nemateriale aduse sănătății și morale cauzate reclamantului prin deciziile care trebuie anulate;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

**Acțiune introdusă la 26 februarie 2008 — Bennet și alții/
OAPI**

(Cauza F-19/08)

(2008/C 107/78)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Kelly-Marie Bennet (Mutxamel, Regatul Spaniei) și alții (reprezentant: G. Vandersanden, avocat)

Pârât: Oficiul de Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Obiectul și descrierea litigiului

Pe de o parte, anularea anunțului privind concursurile generale OHIM/AD/02/07 și OHIM/AST/02/07 în măsura în care aceste anunțuri lipsesc reclamanții de orice șansă de a fi menționați pe lista de rezervă, cu toate că sunt obligați să participe în urma clauzei de reziliere inclusă în mod ilegal în acest scop în contractele lor cu durată determinată. Pe de altă parte, repararea prejudiciului moral suferit de reclamanți.

Concluziile reclamantei

- Să se dispună anularea anunțului privind concursurile generale OHIM/AD/02/07 și OHIM/AST/02/07;
 - obligarea pârâtului la repararea prejudiciului moral suferit de reclamanți, evaluat în mod echitabil și sub rezerva unui minim de 25 000 de euro pentru fiecare reclamant;
 - obligarea Oficiului de Armonizare în cadrul Pieței Interne la plata cheltuielilor de judecată.
-